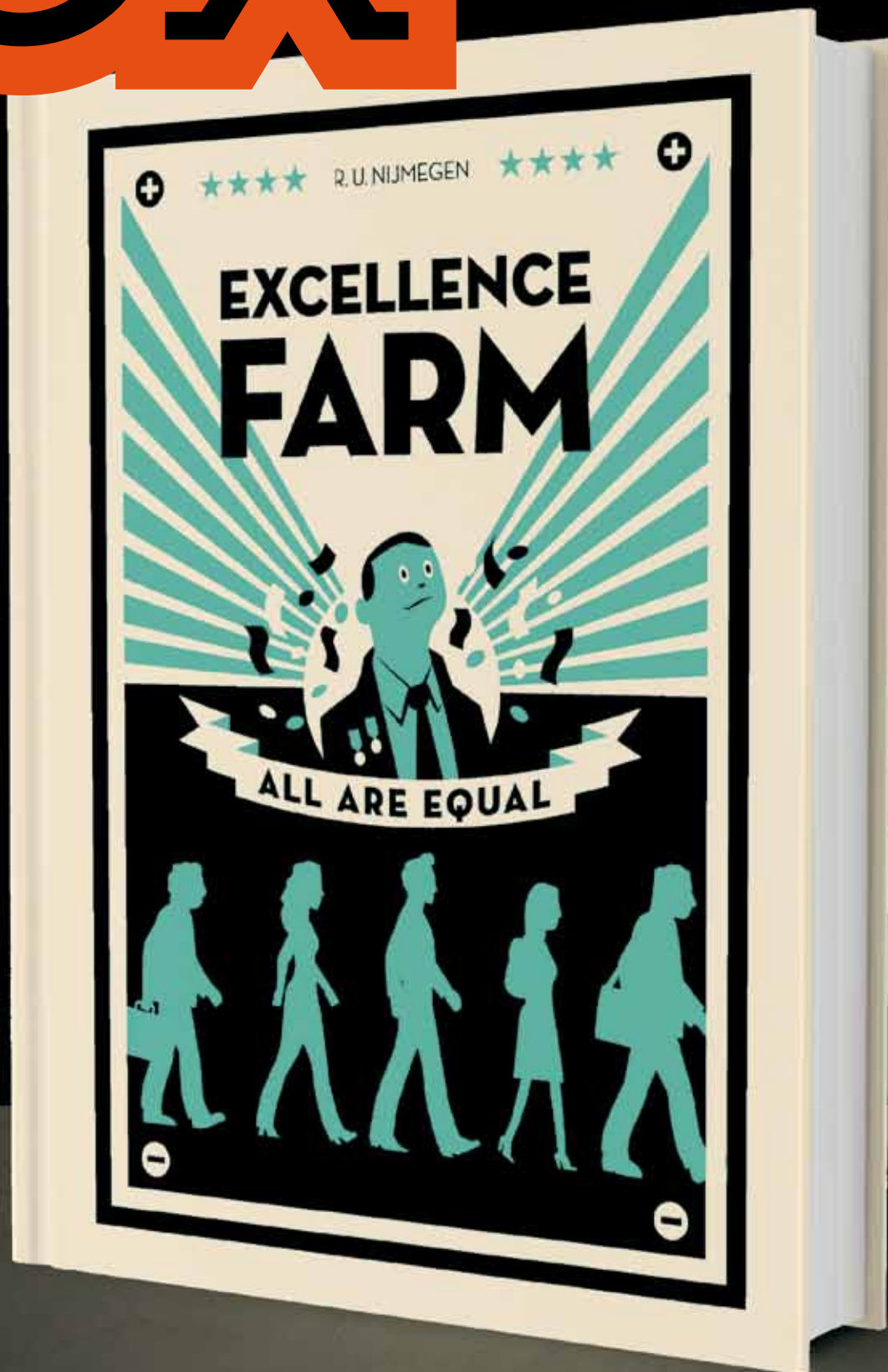

BEN JE EINDELIJK STUDENT, MAG JE GEEN BIER / DE
GEHEIME DIENST LEEST VOX / HET VERDRIET VAN
RABAT / **WONEN OP HET DAK VAN DOORNROOSJE**

nummer 6 / jaargang 14 / 30 januari 2014

VOX

WOX

WIJ ZIJN VERHUISD...

naar de Thomas van Aquinostraat 4, kamer 4.00.06b.
Nieuwsgierig? Kom langs. De koffie staat klaar.

RESTAURANT VALDIN

Afstudeerbord of promotiefeest?
Valdin maakt van uw borrel of receptie een groot succes!

Lekker hapje eten?
Keuzemenu's vanaf € 19,50 p.p.
Uitgebreide lunch- en à la carte kaart

www.valdin.nl

Van Peltlaan 4 | 6533 ZM | Nijmegen
T: 024-3556902 | info@valdin.nl

Spaans voor beginners en gevorderden door moedertaal docent.
Ervaren docent geeft interactieve lessen op alle niveaus, dicht bij de universiteit. Ook privé- en bedrijfs cursussen mogelijk.

MARTA BELA
SPAANS INSTITUUT

www.martabela.nl • 06-25201768

Bezoek ons tijdens de open dag op 4 februari van 20.00 t/m 22.00 uur.

AC-HOP

BIJ ONS BEN JE VERZEKERD

- VAN ONDERSTEUNING
- VAN BELANGENBEHARTIGING
- VAN PROFESSIONELE HULP BIJ PROBLEMEN
- BELASTINGSSERVICE

INFO: WWW.AC-HOP.NL

Karaktervolle locaties

Studiecentrum Soeterbeek

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeek

reserveringsbureau@fb.ru.nl

of bel: 024 - 361 58 25

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen, seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties. Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendaal

Dé ontmoetingsplek op de campus

www.ru.nl/facultyclub

facultyclub@fb.ru.nl

of bel: 024 - 361 59 79

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde vergaderruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen
Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen
Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen
Tel. 024-3817161

SINDS 1992

Ooglaseren in Nijmegen!

Studentenkorting 20%

Excimer LASER CENTRUM NIJMEGEN

Excimer Laser Centrum Nijmegen
Driehuizerweg 325, 6525 PM Nijmegen
info@excimerlasercentrum.nl
www.excimerlasercentrum.nl

Bel ons voor info: 024 3604747

zkn

Taal verbindt.

Op niveau uw talen spreken?

Intensive Language Programmes

Vijfdaagse taaltrainingen op maat
o.a. Engels, Duits en Nederlands

WWW.RADBOUDINTOLANGUAGES.NL

Radboud in'to Languages

Expertisecentrum voor taal en communicatie van de Radboud Universiteit Nijmegen

VOX NR. 6 01/2014 INHOUD

P. 10 / EXCELLENTIE /

'Excelleren levert altijd verliezers op'

P. 16 / PORTRETEN /

Jordi drinkt vier glazen per uur – cola

P. 22 / INTERVIEW /

Als de geheime dienst je belt

P. 30 / REPORTAGE /

In Marokko valt alles mee, behalve de toekomst

**EN VERDER / P. 4 / NIEUWSFOTO / P. 6 / DIT WAS
JANUARI / P.8 / OPINIE / P. 14 / UNDERGROUND / P. 20 /
NIEUWBOUW DOORNROOSJE / P. 28 / GEDICHT
/ P. 29 / DE KWESTIE / P. 36 / CULTUUR / P. 38 / CAMPUS /
P. 40 / HUISELIJKE KRINGEN**

P. 10

P. 16

P. 22

P. 30

Illustratie cover: Roel Venderbosch

'TRAUMA VAN DIE KEER DAT JE JE OUDERS BETRAPTE?'

Wetenschap / P. 26

RE DAC TIO NEEL

HERSENCELLETJES

Hoe excellent was ik geweest als ze die alcoholgrens wat eerder hadden verlaagd? Toen ik zestien was, schonk de barman gewoon een Pisang Ambon voor me in. En nog een. En nog een. Ik herinner me een braakpartij in een gemeentelijke bloembak. Hup, daar gingen mijn hersencelletjes, een voor een belanden ze tussen de viooltjes. Wisten wij veel.

De generatie van mijn ouders was nog erger. Mijn vader vertelde eens hoe jongens na een wilde avond als vanzelfsprekend met hun zatte hoofd in de auto stapten. Hopen maar dat ze niet in de sloot eindigden. Meestal ging het goed. Wisten zij veel.

Ik voorspel een stormloop op de excellentieprogramma's van de universiteiten. Allemaal onbeschadigde achttienjarige breinen, hunkerend naar kennis.

Laten we de minister van Volksgezondheid dankbaar zijn. Uiteindelijk zal zij het zijn die zorgt dat Nederland stijgt op het lijstje 'slimste landen ter wereld'. En niet de minister van Onderwijs. Komt het toch nog allemaal goed.

Annemarie Haverkamp
hoofdredacteur Vox

www.facebook.com/voxweb.nl

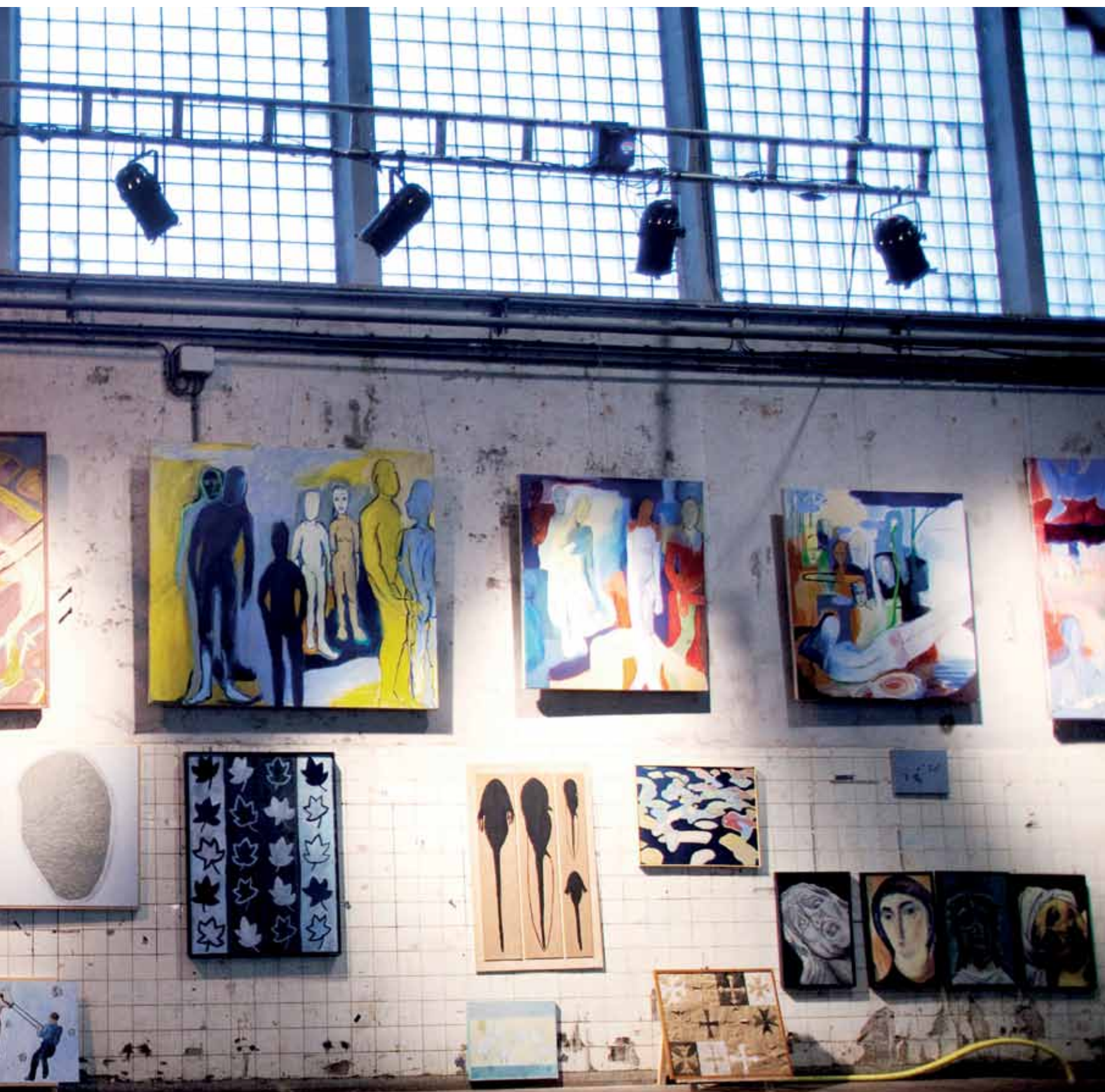

@voxnieuws

KUNST UIT DE AFGEBRANDE KWEEKSCHOOL

De schade, vooral waterschade, is bij de meeste kunstwerken pas zichtbaar als je vlakbij staat. Een rimpelige rand, een gescheurde hoek. De werken van de kunstenaars die atelier hielden in de oude kweekschool aan de Groesbeekseweg zijn overgebracht naar cultuurspinnerij De Vasim. De sporen van de brand op 1 januari in het pand zijn nog het best te beluisteren bij de kunstenaars zelf. Ans van der Vleuten bijvoorbeeld had elf manskrote inkttekeningen op behangpapier in het pand hangen. Daar was

weinig meer van over toen ze twee weken later haar voormalig atelier betrad. "Het was één grote, natte prop. Huilend heb ik de prop afgepeld en gepuzzeld om de tekeningen weer compleet te krijgen. Nu zijn het tekeningen van losse stukken papier. Ik heb erover gedacht om ze zo te verkopen, voor heel veel geld. Met de opmerking: 'Je moet eens weten wat hier voor ingewikkeld proces achter zit.'" Veel bewoners van de oude school, waaronder studenten, raakten alles kwijt. **Foto:** Duncan de Fey

DIT WAS JANUARI

VOLGENS PAUL VAN DEN BROEK

Lieve Bas,

Er zijn dagen dat ik enorm naar je terugverlang. Sorry dat ik dit niet liet merken toen jij er nog was, toen je op deze universiteit de mooie taak had onze declaratiebonnetjes te verwerken, zodat wij keurig op tijd het geld kregen terugbetaald dat wij voorschoten voor boeken en reisjes. Maar ineens liet je je kennen als Bass (die extra hippe s vergeef ik je), met je onaardige tronie in een computerprogramma waarin wij geacht worden onze uitgaves te verwerken. Waarom mag ik niet meer als vroeger mijn bonnetjes plakken op een vel papier en naar je toesturen? Vond je al die post niet leuk? Je weet hopelijk zelf ook wel dat je een lastpak bent geworden, je gaat verdorie lijken op je zusje Osiris en grote broer Blackboard. Ik denk dat je papa en mama – heb je die nog? – het ook wel weten, want er is een speciaal telefoonnummer voor wie met jullie overhoop ligt. Ik heb mijn bonnetjes drie keer via jou rare smoelwerk proberen te

regelen, drie keer liep ik vast, drie keer sloeg mijn beschaamde onrust over op mijn collega's en twee keer moest ik de opvoed-telefoon bellen. Weet jij wel dat het half uurtje per jaar dat ik vroeger kwijt was met de bonnetjes inmiddels is opgelopen tot drie uur, en weet jij hoeveel extra uren (en geld) dat kost op de hele campus? En jijzelf ziet er ook niet goedkoop uit, nog los van de kosten voor jouw begeleiders en de mensen die ons in workshops moeten leren met jou om te gaan. Lieve Bass (eigenlijk vind ik je niet lief meer), laat het Basje in jou weer zien. Groei vooral door, maar zonder dat ik bang voor je hoeft te worden. Want zo erg is het geworden. Steeds als ik je probeer te bereiken, stoot je je weer van me af. Nog nooit ben ik een dag ziek geweest van mijn werk, maar mijn eerste digileedverzuimdag komt akelig dichtbij. Als jij niet verandert, ga ik jou eens pesten, en noem ik zo'n dag voortaan Bassdag.

GETWEET

Peter Wijers @peterwijers

Een tentamen maken in je pyjama, alles kan op de #RU. Wel een keer wat anders. #takehometentamen

IN HET NIEUWS

STEMMINGMAKEND Collegevoorzitter Gerard Meijer is tijdens zijn nieuwjaarsrede buitengewoon kritisch op *Science in Transition*. Hij noemt het manifest van de groep academici, die zich afzet tegen de publicatiedruk en afrekencultuur binnen universiteiten, 'een stemmingmakend stuk' vol 'opsommingen van niet onderbouwde halve waarheden en feitelijke onjuistheden'.

MINDERJARIG Minderjarigen mogen sinds de jaarwisseling geen drank meer bestellen. Maar dat willen ze natuurlijk wel – de boefjes. Het verbod geldt in cafés en supermarkten, maar natuurlijk ook tijdens de introductie. Hoe gaat de universiteit dat probleem oplossen? Door de zestien- en zeventienjarigen een anderkleurig bandje te geven, zo blijkt.

ALCOHOL Mannen drinken meer alcohol wanneer ze naar een film kijken waarin ook gedronken wordt. Ook volgen ze het voorbeeld van de acteur. Neemt de acteur een slok, dan neemt ook de kijkende man vaak binnen een aantal seconden een slok. Gek: vrouwen doen dat niet. Dat blijkt uit onderzoek van gedragswetenschapper Renske Koordeman.

MOOC Minister van Onderwijs Jet Bussemaker maakte bekend dat universiteiten studiepunten mogen geven

BOVEN HET MAAIVELD

Ben je eindelijk student, mag je geen bier (zie 'minderjarig')

aan studenten die een *massive online open course* (MOOC) van Harvard volgen – en het tentamen behalen. Een Nijmeegse student die via een MOOC studiepunten wil halen, dient eerst toestemming te krijgen van de examencommissie.

SIM CITY Sim City spelen. We vonden het allemaal leuk, maar vind je het heel leuk, dan ga je planologie studeren. Eenmaal in de master terechtgekomen, begint het echte werk. Dat blijkt: Nijmeegse masterstudenten gaan zich in februari onderdompelen in wijken in Nijmegen en Arnhem. Vervolgens komen ze met een rapport waarin ze suggesties doen voor vernieuwing.

INTRODUCTIE Dat vermaledijde college van bestuur neemt belangrijke initiatieven van studenten simpelweg niet serieus. Want hoe – nee, wacht, niet dramatisch genoeg: HOE – kon het college anders besluiten een streep te zetten door de naamsverandering van de introductie, georganiseerd door studentenwebsite Nultweevier.nl? Wie valt nu niet

direct als een blok voor geweldige namen als RU in?!, WIN-week en Keizerweek? Maar helaas, het blijft Introductie Radboud Universiteit.

PREMASTER Het collegegeld voor premasterstudenten gaat vanaf het volgende collegejaar omhoog. Een vol programma, zestig studiepunten, moet tijdens het collegejaar 2014-2015 2.859 euro kosten. Waarom? Omdat de overheid schakelprogramma's niet financiert en de programma's meer kostendekkend moeten worden. De maatregel wordt niet met plezier ingevoerd: faculteiten vrezzen voor de instroom.

DONJON Later dit jaar begint de bouw van de donjon in het Valkhofpark. Deze reconstructie van een middeleeuwse toren die ooit bedoeld was om die lui van boven de Waal in de gaten te houden, krijgt vier etages. De universiteit gaat er één in gebruik nemen als 'etalage van onderzoek' om bezoekende lui van boven de Waal warm te maken voor een studie aan de Radboud Universiteit.

WAARVAN AKTE

"Het belangrijkste bezwaar tegen de MOOC's ligt echter in de eerste letter van de afkorting: 'Massive'. Als grote groepen studenten allemaal hetzelfde college volgen, betekent dit dat ze ook allemaal dezelfde denkbeelden meekrijgen. De massaliteit van het internet maakt een einde aan de diversiteit van discussies die in de academische gemeenschap tussen studenten en docenten plaatsvindt."

Thomas Smits, PhD-kandidaat geschiedenis, pleit op 14 januari in *Trouw* voor het behoud van de brede 'Bildung'.

Zo veel verschillende cursussen kunnen (internationale) studenten deze zomer volgen in Nijmegen. De universiteit begint met een Radboud Summer School. Twaalf van de 32 cursussen komen voor rekening van het Radboudumc. De meest exotische cursuslocatie is Rabat, Marokko. Daar verzorgt het Nederlands Instituut in Marokko (NIMAR) een Summer School. De gemiddelde prijs van een zomercursus (één week) aan de Waal is 571 euro. Studenten uit het buitenland krijgen een kamer in een complex van de SSHN. Prijs: 195 euro. Blijven ze twee weken – twee cursussen achter elkaar volgen kan ook –, dan is het 295 euro. De eerste honderd studenten die zich melden krijgen een Radboud-leenfiets. Plan is dat alle deelnemers een Waaltocht maken op de Pannenkoekenboot. *All you can eat.*

Lennart Bours

Natuurkundestudent Lennart Bours (22) liep voor zijn bachelorscriptie stage bij het High Field Magnet Laboratory. Hij ontwikkelde een apparaat waarmee je het aantal elektronen in grafeen kunt manipuleren. "Ik gebruikte heel kleine grafeendeeltjes. Dat is gepriegel en je moet geduld hebben." Eind december presenteerden alle bachelorstudenten hun resultaten. "Ik had toen net mijn meetapparaat af, maar had nog geen resultaten." Hij besloot de focus op zijn stagewerkzaamheden te leggen. "Met een vriend heb ik in een weekend foto's gemaakt van alles wat ik

hier doe en daar een filmpje van gemaakt in de stijl van Daft Punk's *Technologic*." Bours begon met studeren vóór de komst van het bindend studieadvies, anders had hij dit filmpje nooit kunnen maken. "Natuurkunde is echt mijn ding, ik zou niets anders willen. Maar ik ben geen nominale student, deed veel naast mijn studie. Niet alles in één keer halen, betekent tegenwoordig dat je al snel moet stoppen. Daarmee ontzeg je mensen als ik een opleiding en had ik dit filmpje niet kunnen maken." *Het filmpje zie je hier: <http://bit.ly/1fpBmPv>*

TIJD VOOR EEN ANDERE UNIVERSITEIT

'Verhinder dat middelbare scholieren gedachteloos de universiteit binnenstromen.' Het is een van de maatregelen die hoogleeraar Jan Bransen voorstelt om de universiteit gezonder te maken.

Gerard Meijer had gelijk, toen hij in zijn nieuwjaarstoespraak stelde dat het 'position paper' van *Science in Transition* slecht geformuleerd en ongestructureerd is. Niettemin vind ik het buitengewoon jammer dat de voorzitter van ons college van bestuur zich haast trots toonde dat de Radboud Universiteit schitterde door afwezigheid bij de discussie die het KNAW organiseerde over het functioneren en de toekomst van de wetenschap. Het is immers de hoogste tijd voor wetenschappers om zich zorgen te maken over hun zelfbeeld. Dat die broodnodige reflectie aangewakkerd wordt door een stemmingmakend stuk is irrelevant. Of anders gezegd: ligt volkomen voor de hand. Immers alleen stemmingmakerij krijgt de logge en zelfvoldane universitaire wereld in beweging – zelfs als de krachten van binnenuit komen. Laat ik het daarom ook eens proberen, op mijn manier.

Er was een tijd dat een goede wetenschapper vooral bedreven was in het doen van empirisch onderzoek. Het was iemand die

zich in een laboratorium met veel vernuft en eindeloos geduld bezighield met het opzetten en uitvoeren van experimenten. Zo'n wetenschapper hoopte in zijn zorgvuldig afgeschermd, volledig gecontroleerde en zuivere brokje universum een fundamenteel onderliggend mechanisme op zijn werking te betrappen. Er was een tijd dat dergelijke wetenschappers buitengewoon succesvol waren en de ene na de andere belangwekkende ontdekking deden. Coulomb, Galvani, Watt, Volta, Ohm, Ampère en Faraday beleefden fantastische tijden, omdat zij eindeloos met elektriciteit konden experimenteren. Dat gold ook voor Pasteur, Röntgen, Marconi, Tinbergen, Oort, en Watson die een keur aan andere verschijnselen bestudeerden. En dat is nog maar een hand-

vol van de vele gelukkige wetenschappers die tussen, pak hem beet, 1760 en 1960 voor al die grote ontdekkingen konden zorgen die onze wereld in kaart hebben gebracht. De wetenschappelijke kennis van hoogontwikkelde mensen vóór 1760 was even gering als de beste wereldkaart die ze toentertijd tot hun beschikking hadden. Die vergelijking kun je doortrekken: de wetenschappelijke kennis van de gemiddelde hedendaagse puber is haast even gedetailleerd als de Google Maps die hij in een onbekende stad op zijn mobieltje gebruikt om de dichtstbijzijnde McDonald's te vinden.

Sluipend verval

De enorme hoeveelheid kennis die thans eenvoudig voor iedereen beschikbaar is, heeft de functie van wetenschappers drastisch veran-

OPINIE

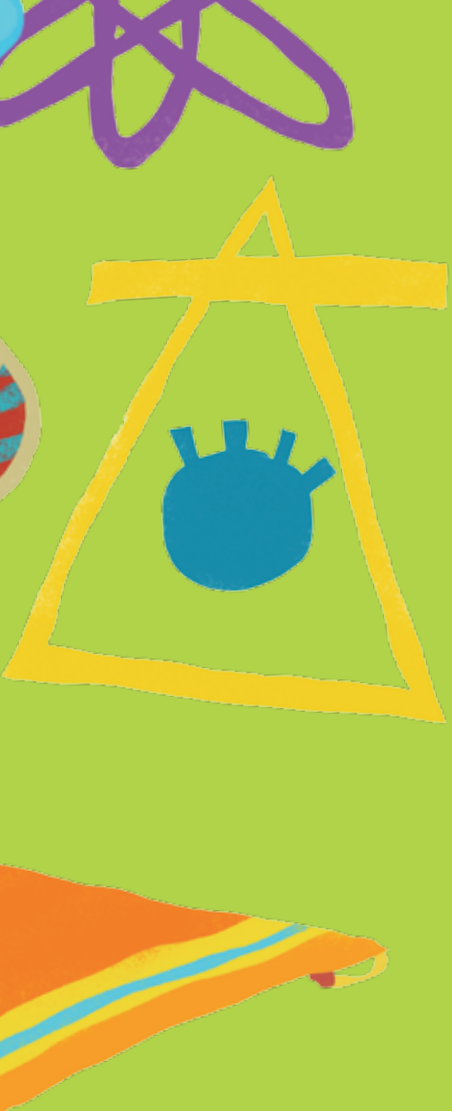
**ZELF EEN OPINIE
INSTUREN KAN OOK**

MAIL 'M NAAR
REDACTIE@VOX.RU.NL

DE REDACTIE HEEFT HET RECHT
DE BRIEF IN TE KORTEN.

derd. Het lijkt er alleen op dat wetenschappers dat zelf niet doorhebben, dat zij zichzelf nog altijd het liefst in een laboratorium zien, in beslag genomen door hun eigen zuivere brokje universum. Bij dat beeld past wel de droom van paginalange publicatielijsten maar niet de last van overvolle collegezalen. Het is een van de oorzaken van het ernstige, sluipende verval van de moderne universiteit, dat langzaam maar zeker aan de oppervlakte treedt. Aan de ene kant vele tienduizenden schoolse consumenten die niet de wetenschap in willen, maar zich niettemin aanmelden bij de universiteiten, omdat zij nu eenmaal doordrongen zijn van de dwanggedachte een zo hoog mogelijke opleiding te moeten ambiëren. En aan de andere kant al die paniekerig publicerende wetenschappers die

absoluut de samenleving niet in willen, omdat ze verslingerd zijn aan het fascinerende kunstje dat ze in hun eigen kleine niche naar hartenlust met minieme variaties eindeloos blijven herhalen.

Ik zet het wat cru neer en als ik het zo nalees, word ik er bepaald niet vrolijk van. Tegelijkertijd vind ik het zo'n plausibel beeld dat mijns inziens de ironische ontmaskering van het universitaire bedrijf niet ver meer is. Ik geef graag een duwtje. Maar tegenover het voortrollende geweld van een institutie die vooral goed voor zichzelf moet zorgen (kijk alleen maar eens naar de bouwplannen van de Radboud Universiteit), moeten dat wel flinke zetten worden.

Toelatingsgesprek

Eerste zet: verhinder dat middelbare scholieren gedachteloos de universiteit binnenstromen. Onderwerp ze aan een serieus toelatingsgesprek. Vraag indringend door naar wat zij menen in de wetenschap te zoeken te hebben. Leer hiervoor van kunstacademies. Benadruk dat de universiteit een plaats is waar mateloos geëngageerde mensen voortdurend aanhikken tegen ontbrekend begrip, in de hoop zich een weg te banen naar hetgeen zich voorbij de grens van het weten bevindt. Doordring belangstellenden ervan dat passie voor wetenschap helemaal niets (helemaal niets!) te maken heeft met verlangen naar een goede baan. Omdat 70 tot 80 procent van de geïnterviewden dan zal bedanken voor de academische eer, wordt wetenschap weer doceerbaar. Overigens krijgen alle afgewezen kandidaten een gratis voucher voor vier jaar

wetenschappelijk onderwijs, die zij kunnen inwisselen als ze een goed idee hebben dat geschikt is om in een universitaire omgeving uit te werken.

Tweede zet: overtuig wetenschappers van het feit dat empirische bevindingen nauwelijks nog bijdragen aan kennisgroei. Wetenschap draait sinds de allereerste theorievorming in Mesopotamië om het elimineren van gedeeld onbegrip. Er was een tijd dat dit onbegrip zijn oorzaak had in empirische onwetendheid. Maar vandaag de dag is het onbegrip bijna nergens meer een functie van de manier waarop de wereld onze vragen beantwoordt. Kijk bijvoorbeeld naar het gedeelde onbegrip dat gematerialiseerd is in de deeltjesversneller van CERN bij Genève. Hoeveel mensen begrijpen hoe onderzoeksresultaten van deze deeltjesversneller bijdragen aan ons begrip van de elementaire deeltjes? De situatie is in de andere wetenschappen niet anders.

Derde zet: doordring wetenschappers van de ongepastheid van een onderzoeksagenda die volledig bepaald wordt door de methodologische onderzoeksfouten en de onvoldoende bevindingen van voorgaand onderzoek. Stel je de vragen aan de wetenschap eens voor van een Nepalese gastarbeider in Qatar. Of van een historicus die over tweehonderd jaar onze economie bestudeert. Of van een weeskind van drie dat je neuriënd aantreft in een Syrisch vluchtelingenkamp.

Jan Bransen is hoogleraar Filosofie van de gedragswetenschappen aan de Radboud Universiteit

COLOFON

Vox is het maandelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie-adres: Thomas van Aquino-straat 4, kamer 4.00.06b.
6525 GD Nijmegen
Tel: 024-3612112 Fax: 024-3612874
redactie@vox.ru.nl
www.voxweb.nl / @voxnieuws

Redactie: Paul van den Broek, Annemarie Haverkamp (hoofdredacteur), Jolene Meijerink, Mark Merks, Martine Zuidweg

Beeldredactie: Dick van Aalst, José Koot

Columnisten: Lieke von Berg, PH-neutraal

Aan dit nummer werkten mee: Lydia van Aert, Jelko Arts, Tim van Ham, Marlon Janssen, Karlijn Ligtenberg, Simon Mamahit, Robin Oostrum, Jens Pauw, Irene Schoenmacker, Joep Sistermanns, Freek Turlings

Fotografie: Bert Beelen, Duncan de Fey, Erik van 't Hullenaar

Illustraties: emdÉ, Menah, Roel Venderbosch

Vormgeving en opmaak: Gloedcommunicatie, Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet
Tel: 023-5714745

zandvoort@bureauvanvliet.com
advertentie@vox.ru.nl

Abonnementen: Personeelsleden, studenten: €25,- o.v.v. student- of personeelsnummer. Overigen: €35,- over te maken op ING-Bank 1363505 t.n.v. Stg. KU Radboud Universiteit, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen

Adreswijzigingen: Abonnementenadministratie Vox

Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen
Tel: 024-3615804

Druk: MediaCenter Rotterdam

Vox Campus
Mededelingen of berichten voor Vox Campus kunt u sturen naar: voxcampus@vox.ru.nl

De volgende Vox verschijnt op 27 februari.

R. U. NIJMEGEN

EXCELLENCE FARM

ALL ARE EQUAL

Studenten roeren zich: ze hebben er genoeg van om steeds de beste te moeten zijn. De nadruk op excellentie legt een continue druk, merkt de studentenpastor. Excelleren levert altijd verliezers op, weet de psycholoog.

Tekst: Martine Zuidweg / Illustratie: Roel Venderbosch

ALS EXCELLEREN JE DE NEUS UITKOMT

Een nieuw modewoord waart rond over de campus: 'excellente'. Vanuit alle hoeken en gaten ploppen programma's op die excellentie omarmen. Voor studenten met hoge cijfers is er de Honours Academy, voor ambitieuze bètascholieren het Pre-University College en voor buitenlandse wetenschappers nu ook het Radboud Excellence Initiative.

Van de veertien universiteiten in Nederland bieden er inmiddels dertien excellentieprogramma's aan voor studenten. En het mag wat kosten. Nu de rijksoverheid de hand op de knip houdt, hoesten de instellingen het geld zelf op, of wentelen het via de collegegelden af op studenten.

Het Nijmeegse universiteitsbestuur wentelt overigens niets af. Vanaf 2015 gaat het zelf een dikke drie miljoen euro investeren in de uitblinkers op de campus, uit de algemene pot voor onderwijs en onderzoek. 'Binnen de instelling heerst de overtuiging dat niet iedereen gelijk is. De beste studenten verdienen het beste dat de universiteit te bieden heeft', zegt de Radboud Honours Academy in haar evaluatierapport (2012).

De nadruk op excellentie neemt af en toe groteske vormen aan, weet Jeroen van Baar (23), vanaf februari promovendus bij het Donders Instituut. Hij studeerde aan het University College Utrecht, een full-time honoursopleiding. "In 2012 werd aan mijn

graduate school een nieuw excellentieprogramma aangekondigd dat natuurlijk een klinkende naam moest krijgen. Het werd U/SELECT: Utrecht Selective Excellent Life Sciences Extra Curricular Track. Veel excellenter wordt het volgens mij niet."

Van Baar constateert een 'excellenthype' in het hoger onderwijs. "De Nederlandse studententijd, die bekend stond om zijn onbezorgde karakter en die ruimte gaf aan zelfontplooiing van de student, wordt in sneltreinvaart vervangen door een neoliberale competitie-cultuur waarin cijfermatig uitblinken centraal staat."

De prestatiegeneratie

Zelf deed hij er overigens net zo goed aan mee. Als kind kreeg Van Baar het stempel hoogbegaafd en hij voelde wel dat dit verwachtingen schiep bij zijn omgeving. Hij haalde aan het University College goede cijfers en vertrok voor een onderzoeksstage van een half jaar naar de prestigieuze École normale supérieure in Parijs. Met een prachtcurriculum op zak toog hij tegen het einde van zijn studie vol vertrouwen naar de Nationale Carrièrebeurs voor een ontmoeting met zijn aanstaande topwerkgevers.

De domper kwam snel: zoals hij bleken er in de Amsterdamse RAI nog duizenden rond te lopen. En er was altijd wel iemand die een moeilijkere studie had afgerond, een betere stage had volbracht of belangrijkere bestuursfunctie had bekleed.

'ZE ZEGGEN DAT DE UNIVERSITEIT DE HOOGSTE VORM IS VAN ONDERWIJS. BLIJKBAAR NIET: DAT IS HET HONOURS-PROGRAMMA'

PASTOR: 'STUDENTEN VOELEN CONTINUE DRUK'

Studentenpastor Theo Koster voert deze dagen geregeld gesprekken met studenten die onrustig zijn door een nimmer aflatende drang om de beste te zijn. Tijdens een maaltijd in de Huiskamer van de Studentenkerk, na afloop van een meditatie sessie of tijdens een discussiebijeenkomst brengen ze het voorzichtig ter sprake. "Tijdens de meditatie cursus merken ze vaak pas hoe moe en gespannen ze zijn."

De woorden topuniversiteit en excellent zijn populairder dan ooit, is ook Koster opgevallen. "Ik hoorde het onze rector onlangs nog zeggen: 'Wat hebben we toch excellente studenten!' Ik vind het prima hoor als studenten prijzen krijgen, maar waarom moet dat excellent genoemd wor-

den? Die nadruk op excellentie legt een continue druk: ik móet beter worden. En daar zit natuurlijk geen grens aan, aan dat beter worden, dus is men nooit tevreden."

Toen hij las over het boek *De prestatiegeneratie* van Jeroen van Baar herkende hij daarin meteen de studenten die bij hem over de vloer komen. "Ik zal niet zeggen dat de héle generatie twintigers daarmee zit, maar wel negen op de tien studenten."

Koster loopt nu ruim twintig jaar mee als studentenpastor en heeft de tijdgeest zien veranderen. "Toen ik hier begon, deed je nog aan sport voor de gezelligheid, vijf jaar later sportte je omdat het gezond voor je is. In de afgelopen periode is de nadruk komen te liggen

op individualiteit en uitstijgen boven de rest. Studenten zijn nog even onzeker, maar ze geven het niet snel meer toe vanwege de onderlinge competitie sfeer." Het voorstel van Koster is: meer huiskamerachtige plekken op de campus waar studenten zich in kleine groepen kunnen terugtrekken. "Je hebt een plek nodig om op verhaal te komen, om bij te kletsen en ervaringen uit te wisselen. Die plekken zijn er nu te weinig." En: loof vaker prijzen uit voor studenten die uitblinken in sociaal gedrag. Die zich inzetten voor de vakbond, voor studentenblad ANS of voor Cultuur op de Campus. "Realiseer je dat hier ménsen studeren. Het is belangrijk dat ze naast intellectuele ook sociale capaciteiten ontwikkelen."

Alle uitnodigingen gingen aan zijn neus voorbij. De 'groten' als Shell, Unilever of KLM lieten hem op de beurs links liggen. 'Waar ben ik al die tijd mee bezig geweest?', schoot het door zijn hoofd. Van Baars beseftte dat hij al zijn energie had gestoken in pogingen om tot de besten te behoren. En waarvoor? Zijn eigen interesses waren ondergesneeuwd geraakt in de ratrace.

Hij schreef er een boek over, *De prestatiegeneratie*, dat 14 januari verscheen. In het boek onderzoekt hij waar zijn drang tot excelleren vandaan komt. Zijn generatie heeft torenhoge verwachtingen van het leven, schrijft Van Baar. Ze bestaat uit maximalisten, die overal en altijd het onderste uit de kan willen halen. Ze zijn gedoemd om altijd net niet tevreden te zijn.

In zijn boek legt Van Baar een deel van de schuld bij de opvoeders van zijn generatie: ouders en docenten. "Hun generatie heeft ons, de twintigers van nu, opgevoed met het idee dat we alles kunnen bereiken als we het maar proberen." Daarbij maken ouders, zegt hij,

een impliciete ranglijst van studies en banen, waarop ze hun kroost zo hoog mogelijk willen afleveren.

Het ministerie van onderwijs, dat nu ook de middelbare scholen laat meedingen naar het predicaat 'excellente school', is net zo goed verkeerd bezig, vindt Van Baar, omdat 'het dweept met een competitieve onderwijscultuur'.

Zesjescultuur

Het honoursprogramma is het paradepaardje van menig universiteitsbestuur. Kom daar maar eens aan, als eenvoudig docent. "Ze zeggen dat de universiteit de hoogste vorm is van onderwijs. Blijkbaar niet: de hoogste vorm van onderwijs is het honoursprogramma", zegt een RU-docent die anoniem wil blijven. De nadruk op excellentie zit hem hoog. "Ik denk dat je daarmee de rest, dus de reguliere opleidingen, devalueert."

Heb je géén honours op je curriculum staan, dan blijf je achter, is de impliciete boodschap volgens de docent. Dan behoort je al gauw tot de zesjescultuur. Door een scheiding aan te brengen tussen honours- en niet-honoursstudenten impliceer je dat de normale studie niet goed genoeg is, vindt ook Jeroen van Baar. "We doen nu alsof er geen plek is voor goede studenten binnen het reguliere programma."

En dat laatste is een groot risico, vindt klinisch psycholoog Jan Derksen. "Excelleren levert altijd verliezers op. Je moet als universiteit oppassen dat je niet te veel verliezers creëert. Het kan ten koste gaan van de mensen die je juist aan moet trekken: de dwarse denkers. Die kunnen zich gekwetst voelen en zich afkeren van de universiteit."

De dwarse denkers, waar de wetenschap het volgens Derksen van moet hebben, bereik je wellicht helemaal niet met een honoursprogramma, waarschuwt hij. "Wie zorgen voor doorbraken in de wetenschap? Niet de mensen die meelopen in een vaste structuur, zoals het honoursprogramma is. Die studenten kunnen zich vooral goed conformeren, daarmee heb je nog geen vernieuwers in huis. Als je alleen schapen creëert, krijg je geen tijgers."

Hij geeft bij psychologie ook college aan honoursstudenten. "Ze zijn goed in het maken van tentamens en ze zijn gemotiveerd om iets extra's te doen. Maar ik heb tot nu toe niet de indruk dat het kritische denkers zijn. We leren ze dat ook niet. Ze doen bij ons experimenteel onderzoek, maar hebben nauwelijks tijd om over de vraagstelling na te denken."

Aan de universiteit de taak om te zorgen dat studenten die op een andere manier getalenteerd zijn niet afhaken, vindt Derksen. "We moeten zorgen dat ook de tijgers verbinding houden met de universiteit."

Hoge cijfers

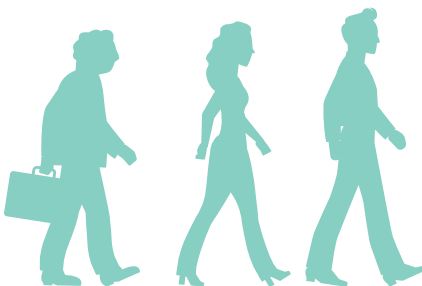
Auke van der Veen (20), filosofiestudent in Nijmegen, is een voorbeeld van een goede student in een 'gewoon' programma. Maar ook zijn wereld draaide tot voor kort om excellentie. Net als Van Baar studeerde hij aan het University College, met het verschil

dat Van der Veen er na een jaar gillend is weggerend. Niet omdat het te zwaar was, hij heeft alle vakken met goede cijfers gehaald. Maar vanwege het sfeertje dat je excellent móet zijn, hoge cijfers móet halen, liefst hoger dan de anderen. “Ik vond het veel uiterlijk vertoon, weinig inhoud.”

Hij haalde een 7,5 voor een vak, waarop de docent hem vermanend toesprak dat dat toch best hoger kon. Dat was voor Van der Veen de druppel. Dit soort excellentie, gericht op hoge cijfers en competitie, daar wilde hij zich verre van houden, besloot hij. Afgelopen september schreef hij de ergernis van zich af in een opiniestuk in *De Groene Amsterdammer* met de kop ‘Ik een excellente student? Vergeet het maar!’.

Hij heeft zijn draai gevonden, bij filosofie aan de Radboud Universiteit. Maar Van der Veen wil niets te maken hebben met het honoursprogramma, allergeen als hij is geworden voor alles wat met excellentie van doen heeft. Hij verdiept zich nu op zijn eigen manier in de stof. Na een college over ethiek is hij, nieuwsgierig geworden naar de persoon Friedrich Nietzsche, meer van de man gaan lezen en heeft hij een documentaire over diens gedachtegoed bekeken. Gewoon omdat hij het boeiend vindt. *

‘ONDERWIJS MOET OP DE SCHOP’

Ton Mooij, bijzonder hoogleraar bij de Open Universiteit en senioronderzoeker van het Nijmeegse onderzoeksinstituut ITS, schrikt van het pleidooi dat Jeroen van Baar houdt voor middelmatigheid. “Triest dat iemand die kennelijk hoogbegaafd is zich daarop moet beroepen.” Van Baar heeft in zijn school- en studieloopbaan een verkeerde boodschap meegekregen, denkt Mooij, waarbij het accent niet lag op de interesse in het leren maar op beter zijn dan de rest. “Als pedagogiek het voorhouden van een norm is, ben je verkeerd bezig. Er moet geen dwang zijn om te presteren”, vindt hij.

De onderwijsonderzoeker kan zich niet vinden in de zin in het Honoursrapport dat de beste studenten het beste verdienen dat de universiteit te bieden heeft. “Daarmee lok je studenten

niet uit tot maximale inzet, maar ben je op voorhand aan het vergelijken.” Hij ziet de noodzaak van een extra uitdaging voor cognitief hoogbegaafde studenten heus wel. Mooij deed de afgelopen dertig jaar veel onderzoek naar hoogbegaafden in het onderwijs, bezocht en adviseerde regelmatig scholen en zag ‘verminkte leerlingen, allemaal gedwongen tot onderpresteren’. Maar hij is geen voorstander van aparte groepen of programma’s.

Wat wel zou helpen, zegt hij, is een onderwijssysteem dat meer recht doet aan het individu. Maar daarvoor zou het onderwijs moeten transformeren. Ook op de universiteit. Zijn ideaal op de campus: maak het mogelijk dat elke student zich zo optimaal mogelijk ontwikkelt. Dat kan als elke student na een gemeenschappelijk

programma van een half jaar een eigen op maat gesneden programma samenstelt uit een gedifferentieerd aanbod van de universiteit.

Een student die het maximale uit zijn of haar studie wil halen, kan dat via het volgende scenario: hij of zij kiest van elk curriculumonderdeel de hoogste of moeilijkste variant, met extra leerstof en extra zelfgekozen opdrachten. “Wij als universiteit moeten duidelijk maken wat de kwaliteiten zijn van onze onderwijsprogramma’s. Laat studenten vervolgens maar zelf uit dat aanbod kiezen. Dan maken we het concreet mogelijk dat studenten die het optimale uit hun studie willen halen, daartoe ook in de gelegenheid worden gesteld. Ze studeren dan vanuit hun eigen interesse en niet omdat ze beter willen zijn dan anderen.”

COLUMN

STUDENT2014

Lieke von Berg, vijfdejaars student Nederlands aan de Radboud Universiteit, werpt elke Vox een kritische blik op campus, studentenleven en onderwijs.

Verbouwereerd

Eén semester draai je je om en alles is anders. Het sportcentrum biedt meditatiecursussen aan, de campuscomputers zijn voorzien van Windows zoveel, en de Rafter, mán, de Rafter – pas nadat ik van de eerste verbazing gekomen was werd ik door iemand gewaarschuwd voor ‘de levensgrote tandenstokers’. (Is er een naam voor die gevaarlijk uitziende plastic afscheidingen? Tussen alle Nijmeegse naamverzinwedstrijden moet hiervoor maar eens een prijsvraag uitgeschreven worden, al heten ze in de volksmond dus al de tandenstokers.) Mijn eerste wandeling door Nijmegen sinds juli was vreemdend. Plein 1944 bestond ineens uit meer dan een gapend gat, favoriete fietsstallingen zijn foetsie, schappen in mijn supermarkt zijn verwisseld, en ik zag een nieuwe brug. Gelukkig blijven er nog genoeg dingen over om te verbouwen en zodoende vond ik mijn kamertje terug achter twee graafmachines, een berg stenen, een opengebroken Stijn Buysstraat, en als pronkstuk een Dixi pontificaal voor de deur. De graafmachinegeluiden dreven me naar de plaats die mij het meest nieuwsgierig maakte naar plaatsgevonden transformaties: de UB. Daar begon ik aan mijn stageverslag en half in gedachten verzonken bemerkte ik een eerste verandering. Er waren nieuwe tafels, met gek geplaatste tafelpoten, zo voelde ik. Met mijn voet tastte ik de nieuwe tafelpoot af. Verdiept als ik was in het verslag kwam de informatie die mijn brein registreerde niet helemaal binnen; met mijn hoofd in de warrige professormodus drong het nèt niet tot me door. Maar ineens werd ik me ervan bewust. Dit was geen tafelpoot. Ik keek onder de tafel en zag twee grote voeten, met rode sokken. Voor ik goed en wel doorhad dat ik minutenlang met mijn voet een mannenbeen had zitten betasten, voor ik het misverstand had kunnen uitleggen, kwam er achter het enorme beeldscherm tegenover me een jongen tevoorschijn, die zijn schoenen aantrok, opstond en resoluut wegliep. Op naar zijn studiegenoten, ‘Wat ik nou toch meemaakte...’. Op naar Facebook, alwaar ‘Gespot: UB’ ongetwijfeld omgedoopt zou worden tot ‘Opsporing verzocht: UB’. Ik wilde door de grond, wat toch niet al te veel gevraagd zou moeten zijn gezien de staat van mijn straat. Eén dag terug in Nijmegen maar ik val nog uit de toon. Alles is verbouwereerd en alleen ik ben verbouwereerd.

Tekst: Annemarie Haverkamp / Foto: Dick van Aalst

UNDERGROUND

Niet alleen mollen en muizen opereren ondergronds. Maartje Jolijn Postma (30) is docent in het Gymnasion. In de fitnesskelder helpt ze sporters sporten.

Het vet moet eraf. De spieren moeten sterker. Het lijf moet strak. Genoeg redenen om 2014 te beginnen in de sportschool. Zo gaat het altijd, weet sportdocent Maartje Jolijn Postma. Januari is een drukke maand in het Universitair Sport-

centrum. In de kelder werken voornamelijk mannen ("en steeds meer vrouwen, hoor") aan hun lichaam. Veelvuldig kijken ze in spiegels. Maar Postma kijkt mee. "Hoe ze hun bewegingen uitvoeren. Ik let op houding, op techniek. Misschien kan

ik ze helpen hun prestaties te verbeteren." Wie meer begeleiding zoekt, kan samen met Postma een trainingsprogramma maken. Postma is vanuit het sportcentrum ook zwemdocent. Dan werkt ze bovengronds, in het Erica Terpstrabad.

WIJ MOGGEN GEEEN BIER (MEER)

Tekst: Jens Pauw / Foto's: Duncan de Fey

Het is een bekend gegeven: hoe langer je zelf rondloopt op de campus, hoe jonger de nieuwe generatie lijkt te worden. Toch groeit het aantal puberstudenten – zij die nog maar zeventien, zestien of in

een enkel geval vijftien jaar zijn – wel degelijk. Voor hen is het extra zuur dat het kabinet de alcoholleeftijd naar achttien jaar heeft verhoogd. "Uitgaan heeft een andere dimensie gekregen."

**CÉLINE
KAMSTEEG**
(17):
**'EIGENLIJK
BEN IK PAS
VIERENHALF
JAAR OUD'**

Céline Kamsteeg studeert International Economics and Business (IE&B). Op haar zeventiende verruilde ze Hardinxveld-Giessendam voor Nijmegen.

"Aan het eind van groep twee kon ik al lezen en schrijven. Daarom liet de school mijn ouders de keuze: ik mocht naar een vrije school of een klas overslaan. Ze kozen voor dat laatste. Ik ben er achteraf heel blij mee: ik was me anders gaan vervelen in de klas.

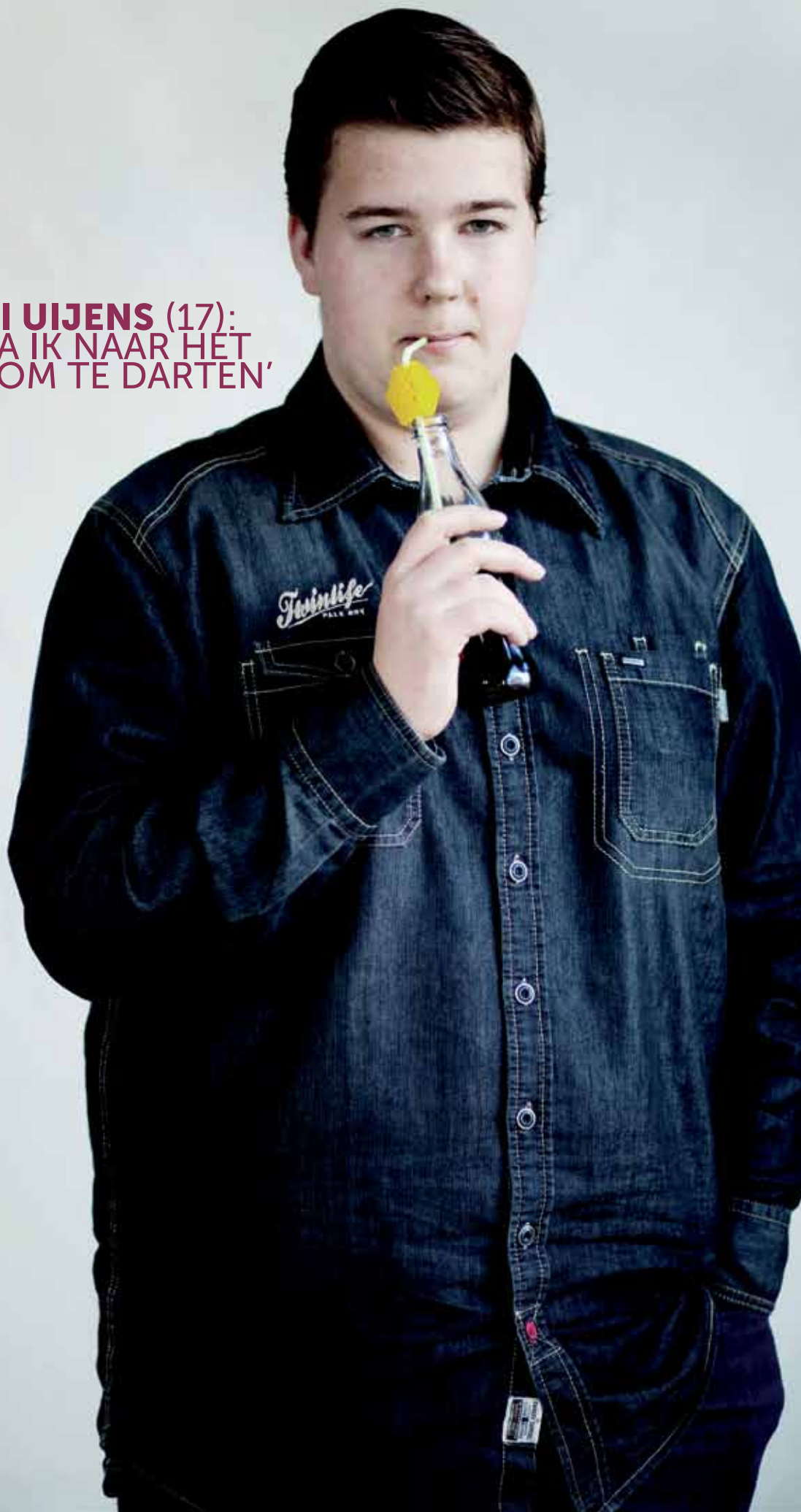
Ik ben altijd met oudere kinderen omgegaan. Er waren kleine dingetjes waar ik tegenaan liep: bij schoolzwemmen was ik minder sterk. En ik mocht na een feestje 's nachts niet alleen naar huis fietsen.

Het studentenleven trok me meer dan een tussenjaar, daarom ben ik gaan studeren. Voor een grote reis moet je sparen, maar ik verdien door mijn leeftijd maar weinig geld. Na mijn bachelor wil ik wel graag door de Verenigde Staten trekken. In grote lijnen is leeftijd belangrijk. Toch heb ik hier op de universiteit geleerd dat ontwikkeling een veel belangrijkere maatstaf is. Meteen vol het studentenleven ervaren draagt daar zeker aan bij.

Na een maand bestuurskunde ben ik overgestapt naar International Economics and Business. Omdat ik nu vrienden heb bij beide studies, pendelde ik tijdens de nieuwjaarsborrels op en neer tussen de stamcafés van twee studieverenigingen. Op zo'n avond drink ik wel. Ik loop meestal met een stalen gezicht naar binnen en dan vraagt het barpersoneel mij nooit om een identiteitsbewijs.

In mijn studentenhuis ben ik de jongste van zestien mensen. Maar persoonlijkheid is veel belangrijker, daarmee kun je respect afdwingen binnen de groep. Toch is leeftijd wel een dingetje: ik ben geboren op een schrikkelogdag en eigenlijk nog maar vierenhalf jaar oud. Daarmee ben ik officieus de jongste student aan deze universiteit."

JORDI UIJENS (17): 'NU GA IK NAAR HET CAFE OM TE DARTEN'

Jordi Uijens is eerstejaarsstudent politicologie. De Goirlenaar (17) pendelt sinds deze zomer ieder dag tussen zijn ouderlijk huis en de campus.

"Geen werkgever is geïnteresseerd in een 21-jarige doctorandus. Ik wil er daarom graag nog een tweede studie aan vastplakken. En een wereldreis maken.

Jonger zijn dan de rest was voor mij een proces van gewenning. Door mijn postuur word ik meestal ouder geschat. Leeftijd is een interessant getal, maar voor iedereen anders. Ik ken mensen van 28 die zich gedragen als zeventienjarigen. En andersom.

Net als de meeste jonge studenten sloeg ik groep drie over. Ik had daar toen absoluut geen trek in. Het is niet makkelijk je aan te passen aan een nieuwe klas. Ik had het geluk dat mijn vader in het bestuur van de voetbal zat. Zo kon ik ook op de club een team doorschuiven. Handig, want mijn medespelers zaten soms drie klassen lager. Dan wordt het verschil in belevingswereld wel erg groot. Het alcoholverbod is niet slim aangepakt. Ik pleit voor een overgangsregeling. Uitgaan heeft voor mij een andere dimensie gekregen. Vroeger ging ik regelmatig stappen in het dorpscafé. Nu ik daar weinig te zoeken heb, ga ik met mijn vrienden naar een ander café om te darten. Als je zo druk bezig bent, ligt de nadruk veel minder op drinken. Dan drink ik vier drankjes in vierenhalf uur. Cola, dat wel.

Ik ben blij dat ik meteen ben gaan studeren. Deze nieuwe omgeving bevalt me. De introductie, dat was voor mijn ouders en mij behoorlijk spannend. Heb ik leuke studiegenoten? Vind ik mijn draai? Later vertelde mijn moeder dat ze die eerste introdag zag dat ik om half zes 's nachts nog online was op WhatsApp. Toen wist ze dat het ongetwijfeld heel gezellig was geworden."

**SHIR KROEZE
(17): 'OP MIJN
TIENDE GING
IK NAAR DE
MIDDELBARE
SCHOOL'**

Shir Kroeze uit Tilburg is eerstejaarsstudent Recht en Management (dubbelstudie). Op haar zestiende begon ze met studeren.

"Mijn vrienden kijken niet neer op mijn leeftijd en dat vind ik belangrijk. Maar een grapje op zijn tijd is geen probleem. Een student rechten mag zich al een jurist noemen. Eigenlijk ben ik dus een niet-handelingsbekwame jurist, zeggen ze dan.

Net als mijn broer heb ik twee klassen overgeslagen. Sommige ouders vinden dat niet goed voor de persoonlijke ontwikkeling. Daar ben ik het niet mee eens. Het is veel erger wanneer je totaal geen uitdaging meer hebt op school. Ik ga al mijn hele leven met oudere mensen om. Op mijn tiende ging ik naar de middelbare school. Voor mij is er niets vreemds aan. Maar ik merk dat er veel vooroordelen zijn. Of ik autistisch ben, wordt dan gevraagd. Een tijd lang werd ik hét meisje van zestien genoemd. Gelukkig zegt leeftijd niets over je gedrag. Veel mensen vinden mij niet jong overkomen. Zelf vind ik wel dat ik er jong uitzie.

Graag was ik er een jaartje tussen-uit gegaan. Maar daar heb ik vanaf gezien omdat ik komend jaar geen studiefinanciering meer zou krijgen door de gewijzigde regels. Balen dus dat die maatregel uiteindelijk met een jaar is opgeschort.

Soms weten mensen niet hoe ze om moeten gaan met iemand die jong is. Ik ben cum laude geslaagd op het vwo. Als ik een negen haalde, vond ik dat leuk, maar dat was niet bijzonder.

Ik wilde niet te veel opvallen. Hier op de universiteit wordt excellentie meer gewaardeerd."

Bovenop het nieuwe Doornroosje bouwt studentenhuisvesters SSHN een studentenflat. Er komen 348 kamers, uitgesmeerd over vijftien verdiepingen. Bij mooi weer kunnen de studenten barbecuen in een enorme daktuin.

Na de zomer betreft Doornroosje de nieuwbouw bij het centraal station. Vox bekeek de toren waarin de schone slaapster binnenkort wakker wordt van het rumoer van 1100 bezoekers.

Tekst: Mark Merks / Foto: Bert Beelen

HET NIEUWE R

Het is een groot bouwproject, dat bovendien bij de start wat vertraging opliep. Om het gebouw tijdig op te kunnen leveren, zijn soms wel driehonderd mensen tegelijk aan het werk.

Achter iedere voordeur zitten vier studentenkamers, waarvan de bewoners een woonkamer, keuken en badkamer delen.

In de grote zaal is ruimte voor 1100 bezoekers, in de kleine zaal passen 400 mensen. De capaciteit van de kleine zaal is net zo groot als de capaciteit van het huidige Roosje aan de Groenewoudseweg.

DOORROOSJE

Omdat zelfs in deze enorme nieuwe ruimte vierkante meters kostbaar zijn, is een ingenieus liftsysteem ingebouwd. De rode lift is in staat een hele vrachtwagen met oplegger op te tillen en draait het gevaarte in de lucht 180 graden, zodat de vrachtwagen weer vooruit het pand uit kan rijden.

Tekening van het nieuwe Doorroosje met in het midden de grote zaal, rechts ernaast de kleine zaal en uiterst rechts de laad- en losruimte

Bron: Bouwcombinatie Klokbouw/Züblin, AGS Architects

'Ik ben alerter g

eworden'

Ivo Roodbergen (27) is de man die de kwestie 'AIVD ronselt studenten' in december op de agenda zette. Tijdens zijn stage bij het *Algemeen Dagblad* schreef de student politicologie een nieuwsverhaal over de geheime dienst die hem na zijn onderzoek in Egypte had benaderd.

Tekst: Annemarie Haverkamp / Fotografie: Erik van 't Hullenaar

Het is een tweede natuur geworden. Toen Ivo Roodbergen een mail kreeg van een zekere Annemarie Haverkamp die zich uitgaf voor Vox-journalist, googelde hij haar meteen. Was ze te traceren als journalist? Dat bleek het geval. Pas daarna ging hij in op haar interviewverzoek. "Ik weet niet of het slecht is", zegt Roodbergen. "Alert zijn is op zich natuurlijk niet kwalijk." Hoe dan ook, het is een verandering. Roodbergen was niet altijd zo. Vóór de AIVD hem benaderde over het onderzoek dat hij had gedaan in Egypte, was hij naïever. Minder achterdochtig.

'Geheime dienst werft student als informant', kopte het *Algemeen Dagblad* op 2 december. Het artikel was geschreven door onderzoeksjournalist Koen Voskuil en stagiair Ivo Roodbergen. De laatste studeert politicologie in Nijmegen. Hij meldde zich aan voor een vrijwillige stage bij het *AD*, omdat hij na zijn afstuderen – eind januari – de journalistiek in wil. Het was op de redactie van die krant dat hij gebeld werd door een man van de AIVD. De persoon in kwestie vroeg of hij eens met Roodbergen mocht praten over diens 'interessante' onderzoek in Egypte. Toen duidelijk werd dat de beller van de geheime dienst was, opperde een collega dat 'hier nieuws in zat'. Zo werd het idee voor een artikel geboren. Dat het stuk de voorpagina zou halen en zou worden overgenomen door andere media, kon Roodbergen toen nog niet vermoeden.

Hoe kwam de AIVD bij jou terecht?

"Via Vox! Op voxweb.nl stond in de zomer een artikel over mijn verblijf in Egypte. Het escalearde daar en de universiteit had mij afgeraden op reis te gaan. Ik ging toch."

Waarom ging je toch?

"Ik was al eerder in Egypte geweest en had rondgereisd door het Midden-Oosten. Bovendien ging mijn vriendin mee naar Caïro waar ze als antropoloog had gewerkt. Ik was niet bang voor de situatie daar. En ik wilde gewoon mijn onderzoek doen: aan Egyptenaren vragen wat zij zelf vonden van de democratische veranderingen na de Arabische Lente. In de media en in de literatuur komen zelden 'gewone' mensen aan het woord. Ik had interviewkandidaten en een netwerk. Zonde om daar niets mee te doen. Maar omdat er een negatief reisadvies gold,

'IK KREEG MAIL NAMENS DE FACULTEIT: DAT IK BETER THUIS KON BLIJVEN. DAT MAAKTE ME BOOS'

kreeg ik de beurs van het Nijmeegs Universiteitsfonds niet. En ik kreeg mail namens de faculteit: dat ik beter thuis kon blijven. Dat maakte me boos.”

Je waardeerde de bezorgdheid niet?

“Nee, absoluut niet. Ik vind dat een rare visie van een universiteit. Je bent toch wetenschapper? Dan moet je onderzoek doen. Ik had mijn vrienden en familie net overtuigd dat ik toch echt zou gaan en toen kwam de faculteit met zo'n mail van 'doe maar niet'. Bovendien: bij Islamstudies, een deur verder, hadden de docenten een heel andere houding dan bij Managementwetenschappen. Zij waren enthousiast en helemaal niet beschermend. Ik heb een extra reisverzekering afgesloten en ben gegaan.”

Hoe gevaarlijk was het? Je zat er tijdens de gevechten tussen het leger en de Moslimbroederschap. Er vielen doden.

“Je moet geen domme dingen doen en goed luisteren naar de Egyptenaren. Zeggen ze 'daar of daar kun je beter niet heen gaan', dan moet je er niet heen gaan. Ze willen niet dat je als buitenlander iets overkomt. Slecht voor het toerisme. Voor mij is het nooit gevaarlijk geweest.”

Je onderzoek gaat over de situatie na de invoering van de nieuwe Egyptische grondwet. Inmiddels is de volgende grondwet in de maak. Heb je spijt van alle moeite die je hebt gedaan?

“Helemaal niet. Het was heel waardevol voor mezelf en voor mijn thesis om in Caïro te zijn. Je moet echt ter plekke zijn en je onder de men-

sen begeven om het te begrijpen. Dat is de journalist en de wetenschapper in mij: ik wil erbij zijn. Ik ben ook eens op de Westelijke Jordanoever geweest. Vóór ik ging, had ik er allerlei ideeën over. Eenmaal daar zie je dat het allemaal veel genuanceerder ligt.”

In welke zin was de reis naar Egypte waardevol voor jezelf?

“Mensen zien knokken voor dingen die wij voor lief nemen, is voor iedereen goed denk ik. Generaties voor ons hebben gevochten voor de vrijheid die wij nu in Nederland normaal vinden. Die revolutie was in Egypte gaande.”

Een citaat uit het artikel dat in juli over jou verscheen op voxweb.nl: '... bij de vraag of hij denkt in de gaten te worden gehouden, schiet hij in de lach. "Door wie? Je denkt toch niet dat state security mij volgt? De enigen die mij in de gaten houden, zijn de mensen van de wasserette; ik breng mijn was en twee uur later bellen ze aan bij mijn appartement dat het klaar is." (Roodbergen schiet opnieuw in de lach.)

“Ja, dat herinner ik me ook.”

Naïef?

“Mijn begeleider had eens opgemerkt 'als je onder de huidige omstandigheden naar Egypte gaat, word je in de gaten gehouden'. Ik had het me niet gerealiseerd. Pas toen de AIVD belde, ging er een lampje branden.”

Wat wilde de AIVD precies van jou?

“De man die belde, gaf zich aanvankelijk uit voor een medewerker van Binnenlandse Zaken.

Het was een aardige vent. Hij vond mijn onderzoek heel boeiend. Vroeg of hij me kon ontmoeten om daarover door te praten. Ik zei dat ik terug zou bellen. Toen ik het mijn vriendin vertelde, zei ze dat ik niet alleen moest gaan en al helemaal geen namen moest noemen. Toen realiseerde ik me pas wat de gevolgen kunnen zijn. Als ik iets over mijn informanten in Egypte zou vertellen, kunnen die in de problemen komen.”

Hoe dan?

“Ze kunnen op een *no-fly list* terecht komen. Of worden opgepakt. Die verantwoordelijkheid ligt

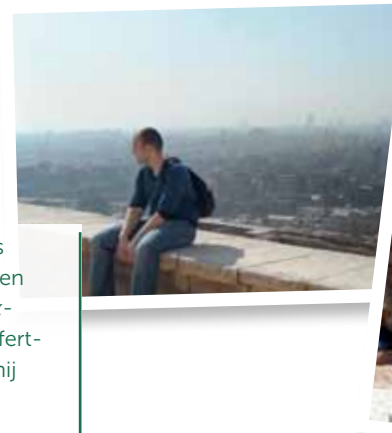
met vrienden
in Caïro

CURRICULUM

NAAM Ivo Roodbergen
GEBOREN 17 oktober 1986 in Amsterdam
OPLEIDING Politicologie, Radboud Universiteit
NEVENACTIVITEITEN Vrijwillige redactiefuncties, onder meer bij

JASON Magazine (tijdschrift over conflicten en vredesvraagstukken). Stages, bij *Vice Versa* (vakblad over ontwikkelingssamenwerking) en het *Algemeen Dagblad*.
OVERIG Supporter van

Vitesse. Desondanks poseerde Roodbergen gewillig voor de Vox-fotograaf in het Goffertstadion. Daar volgt hij zijn cursus voetbaljournalistiek.

dus bij jou als je met de AIVD praat. Maar daar ben je je helemaal niet van bewust. De man overrompelde me. Toen ik terugbelde en zei dat ik alleen wilde afspreken als mijn vriendin ook mee kon komen, haakte hij af.”

SP'er Ronald van Raak zegt in het krantenartikel dat studenten 'een kwetsbare groep' vormen en dat de AIVD hen daarom niet zou mogen benaderen. Mee eens?

“Nou, ik snap dat AIVD'ers het proberen bij studenten. Ze moeten toch ergens hun informatie vandaan halen. Mij gaat het erom dat

studenten zich niet realiseren dat een gesprek met de geheime dienst niet vrijblijvend is.”

Je werkt momenteel aan je masterthesis. Gaat de AIVD die lezen denk je?

“Dat zou leuk zijn, dan leest tenminste iemand mijn thesis. Meestal gebeurt dat niet buiten de universiteit. Ik heb in elk geval al mijn informanten geanonimiseerd. Ik twijfel nog steeds hoe ver ik daarin moet gaan. Moet ik ook typeringen als 'rechter' of 'activist' achterwege laten? Maar dan haal ik mijn eigen verhaal onderuit of ik doe de mensen die ik heb gesproken tekort...”

Ben je bang geworden?

“Nee. Andere studenten waren wel bang om hun ervaringen te vertellen. Ik denk dan: als we allemaal in de openbaarheid treden, voelen we er ons allemaal minder ongemakkelijk bij. Ik ben

wel alerter geworden. Ook omdat ik nu verhalen ken van anderen die met een smoes zijn benaderd door de AIVD. Ik weet dat het gebeurt.”

De dag dat jouw artikel in het AD verscheen, werd je overdonderd door media-aanvragen. Leuk?

“Het was een bizarre dag. In de auto hoorde ik mijn eigen verhaal voorbijkomen op 3FM. Een collega zei 'je moet de redactie van *Hart van Nederland* terugbellen'. Ik dacht dat het een geintje was. Toen kwamen *De Wereld Draait Door* en *Pauw & Witteman*. Maar ik heb steeds gezegd dat het niet om mij ging. De manier waarop die man van de AIVD mij benaderde, was helemaal niet spannend. Die programma's hoopten op een 007-verhaal, maar dat was het niet. Wat ik wilde vertellen was dat studenten moeten uitkijken wat ze zeggen. Dat is een stuk minder interessant, dus zat ik uiteindelijk niet aan tafel bij de tv-programma's. Al die aandacht vond ik leuk om mee te maken, maar het was ook intensief. Ik wilde bij mijn boodschap blijven en moest goed wegen wat ik zei.”

Het AD bood je na je stage meteen een baan aan?

“Ehm, nee. Er moeten mensen weg bij het AD.”

Dus?

“Dus probeer ik mijn kansen in de journalistiek te spreiden. De banen liggen niet voor het oprapen, laat staan banen als politiek verslaggever. Van mijn ouders en vriendin krijg ik als afstudeercadeau een masterclass voetbaljournalistiek van *Voetbal International* en Fontys Hogescholen. Voetbal is een grote hobby van me. Ik onderhoud ook een website met voetbalnieuws. Ik hoop als freelancer artikelen te kunnen schrijven, onder meer voor het AD.”

Je wilt niet verder in de wetenschap?

“Nee. Ik heb achtenhalf jaar op de universiteit rondgelopen. Ik wil nu echt journalist worden.” *

← bij de Citadel in Caïro

← thee drinken bij bedoeïenen in Petra, Jordanië

Het menselijk geheugen is uit te gummen. Tijdens een experiment aan het Donders Instituut zijn hersenonderzoekers erin geslaagd om een bepaalde herinnering bij proefpersonen te wissen.

Tekst: Tim van Ham / Beeld: Hollandse Hoogte

ZO HAD JE JE OUDERS NIET WIL
WISSEN D

Wie per ongeluk zijn ouders ziet vrijen, een verkeersongeluk meemaakt of als militair op uitzending een trauma oploopt, kan daar

zijn leven lang last van hebben. De beelden staan nu eenmaal in het geheugen geprent. *What has been seen, cannot be unseen*, heet dat in een bedenkelijke categorie internetfilmpjes. Die aanname is nu voor het eerst overtuigend onderuitgehaald in een onderzoek van van herenonderzoeker Marijn Kroes, die onlangs een artikel over zijn Nijmeegse promotie-onderzoek publiceerde in *Nature Neuroscience*.

“We hebben voor het eerst aangetoond dat een oud geheugenspoor dat opnieuw is geactiveerd kan worden verstoord, waardoor de herinnering op de langere termijn niet goed wordt opgeslagen”, zegt Guillén Fernández. Hij is hoofd van het Donders Instituut voor Brein, Cognitie en Gedrag en de begeleider van Kroes, die na zijn promotie aan een postdoc in New York is begonnen. “Dit was een vrij fundamentele studie, maar de uitkomst opent de deur voor een breed scala aan toepassingen.”

Denk bijvoorbeeld aan mensen met een posttraumatisch stresssyndroom (PTSS), voor wie dit onderzoek op termijn de meest concrete oplossing kan bieden. “Mensen met PTSS hebben een associatie aangeleerd tussen een verschrikkelijke gebeurtenis in het verleden en bepaalde cues, dingen die hen daaraan herinneren”, aldus Fernández. Wie een PTSS heeft overgehouden aan een winkeloverval, gepleegd door iemand in een groene trui, kan bij het zien van elke groene trui of jas een flashback krijgen. Zelfs al betreft het een compleet ander kledingstuk en lijkt de drager totaal niet op de overvalder. Deze generaliserende associatie wordt in het geheugen gemaakt. Wis de aanvankelijke traumatische gebeurtenis en je bent ook van de nare flashbacks af.

HERSENSPOELEN

Is het ontwikkelen van een mogelijke geheugengum enkel een goednieuwsshow? Kunnen boeven de methode niet eenvoudig misbruiken, of kijken we nu te veel Hollywoodfilms? “Uiteraard kunnen kwaadwillenden de technieken in theorie voor verkeerde doeleinden gebruiken, al is *brainwashen* iets voor films”, zegt Kroes. Maar vrees niet. Zelfs als criminelen erin slagen een werkende hersenspoelmethode te ontwikkelen, dan ben je nog altijd niet verloren. Immers: alleen geactiveerde geheugensporen zijn gevoelig voor verstoring. Dus mocht je ooit in een IRL horrorversie van *Eternal Sunshine of the Spotless Mind* terechtkomen, denk dan snel aan iets anders. De laatste hit van Justin Bieber bijvoorbeeld, ben je daar ook meteen vanaf!

Fobieën

Maar ‘de geheugengum’ kan ook van pas komen op andere terreinen. Bij alcoholisme bijvoorbeeld. Wie eerder bij stress naar de fles greep, kan zichzelf onbewust aanleren in elke stressvolle situatie een borrel in te schenken. Het geheugen koppelt de *cue* (stress) rechtstreeks aan de associatie (drank). Mensen met fobieën hebben geleerd om spinnen, muizen of wat dan ook te associëren met de naaste dingen. Doodsangsten zijn het gevolg. Een geheugenpil zou die verbinding – en dus de angst – weg kunnen nemen.

Maar zo ver zijn we nog lang niet, benadrukt Kroes vanuit New York. “Ervaring leert dat de vertaling van fundamenteel wetenschappelijk onderzoek naar de klinische praktijk een lastig en langdurig proces is.”

Tijdens een zoektocht van drie jaar vond Kroes 42 depressieve mensen die elektroconvulsietherapie (ECT) ondergaan, waarbij zij onder narcose heftige stroomimpulsen in de hersenen krijgen toegediend. ECT wordt pas ingezet als alle overige methoden niet hebben geholpen. Om te testen of de stroomimpulsen het geheugen kunnen beïnvloeden, liet Kroes twee groepen patiënten een week voor de behandeling een serie schokkende foto’s zien. Vlak voor de daadwerkelijke behandeling kregen de patiënten alleen de eerste foto van de serie nogmaals te zien.

Het bekijken van die ene foto ‘reactiveerde’ in het brein voorzichtig de herinnering aan de hele serie. Deze lichte vorm van activatie brengt

het geheugenspoor in zijn meest kwetsbare staat. Direct daarna begon de heftige ECT-behandeling.

Groep één werd een uur na de behandeling naar de foto’s gevraagd. Deze personen konden zich de diaserie nog prima herinneren. Maar groep twee, die pas een volle dag na de behandeling dezelfde vraag kreeg, was de fotoreeks helemaal vergeten. De herinnering zat bij de eerste groep nog keurig in het kortetermijngeheugen. Maar binnen een dag is het daar weg, zonder dat het elders goed opgeslagen werd. “Dat geheugenproces, de zogenoemde reconsolidatie, is verstoord door de ECT. En daarom kon de tweede groep zich de foto’s na een dag niet meer herinneren”, aldus Fernández.

Vergeetpilletje

Appeltje eitje, zou je zeggen. Maar er zal nog veel onderzoek nodig zijn, wil dit proces voor praktische doeleinden als trauma’s, verslavingen of fobieën gebruikt kunnen worden. “ECT is niet geschikt om op grote schaal toe te passen in de klinische praktijk”, zegt Kroes. “Daarom gaan we op zoek naar andere methoden om in te grijpen in het reconsolidatieproces, bijvoorbeeld met medicatie.”

Kroes denkt aan het gebruik van propranolol, een bètablokker. Het medicijn, dat wordt voorgeschreven bij bijvoorbeeld een hoge bloeddruk, blokkeert het stofje noradrenaline in de hersenen. Dat zorgt voor hetzelfde effect als ECT: herinneringen worden na reactivatie niet goed opgeslagen, wat het reconsolidatieproces verstoort. “Een mogelijke behandeling kan bestaan uit het kort oproepen van een herinnering in combinatie met de toediening van propranolol. De eerste experimenten met PTSS-patiënten en propranolol lopen nu.”

Garantie op succes is er allerm minst. “Wij hebben nu mensen een fotoserie laten vergeten, maar mensen met een oorlogstrauma hebben een veranderd brein, dat wordt veel lastiger”, zegt Fernández. Kroes vult aan: “We weten niet of herinneringen aan echte traumatische ervaringen kwalitatief anders zijn dan herinneringen die we in experimentele situaties creëren. Daarnaast is er discussie of gewiste herinneringen mogelijk terug kunnen keren of dat de veranderingen blijvend zijn.”

Of, en wanneer, we ooit een vergeetpilletje kunnen halen bij de apotheek durft Kroes niet te voorspellen. Wie nu wakker ligt van welk trauma ook, blijft voorlopig helaas nog slecht slapen. *

LEN ZIEN
US!

Badwater

10/01/14 almm/lett

Mijn liefde moet in water. Moet een horizon
om zich aan vast te houden. Zoals een turner om zijn rekstok
moet mijn lief zijn ogen op die lijn. Grip.

Hij zei ooit, als je niks hebt om op te bouwen
verplaats dan — alles met de handen en voeten die je hebt.
Soms is er niets anders nodig dan de plekken die je al bezat.

Trek die horizon zachtjes achter je dicht. Een bad
met bruggen als benen en tijd om iets in te laten groeien.

Hier is je water
dit is ons later

VOLGEN BESTURENDE STUDENTEN 'PRET-VAKKEN' OM DE VEREISTE STUDIEPUNTEN TE HALEN? MAG HET COLLEGE VAN BESTUUR VIA OSIRIS DE DOOPCEEL VAN **STUDENTEN-RAADSLEDEN LICHTEN** OM DIE VRAAG TE BEANTWOORDEN? NEE, EN NEE, VINDT DE UNIVERSITAIRE STUDENTENRAAD.

Tekst: Mark Merks

Tijdens een voorbereidend en informeel gesprek over het potje waar onder andere de bestuursbeurzen uit worden betaald – barst de bom. De rector schotelt de studentenraad een tabel voor. In die tabel is opgenomen hoeveel vakken studenten tijdens hun bestuursjaar buiten het curriculum van de eigen opleiding hebben gevolgd. Dat is een gevoelig punt: er gaan geruchten dat besturende studenten om aan de studiepunnorm te voldoen bepaalde 'pretvakken' volgen. En zich er zo wel heel makkelijk vanaf maken. De leden van de (vorige) studentenraad staan als aparte groep op die tabel weergegeven. Dat schiet de studenten

in het verkeerde keelgat. Waarom krijgt de studentenraad zo'n aparte behandeling?

Studentenraadvoorzitter Jip Mennen: "Wij vinden niet dat Osiris op deze manier – het natrekken van persoonlijke gegevens, het categoriseren van een groep studenten – gebruikt mag worden." Het moet niet mogen, vindt de hele Universitaire Studentenraad (USR). Na intern overleg besluit de studentenraad de verschillende campusmedia te benaderen.

Rector magnificus Bas Kortmann reageert op de controversie die daarop ontstaat. Hij is zich van geen kwaad bewust. "Er wordt nu net gedaan of wij een soort NSA zijn, maar wij kijken naar niemand in het bijzonder. Als studentbestuurders zelf zeggen dat er oneigenlijk gebruik wordt gemaakt van de bestuursmaanden omdat er studenten zijn die lichte vakken gaan volgen, enkel om studiepunten te halen, en wij zoeken dat uit, wat is dan het probleem?" Het college heeft geen gegevens van individuen gezien, aldus Kortmann, het overzicht is gemaakt door een medewerker van de Dienst Studentenzaken. Er is niets gek gebeurd, dit moet gewoon mogen, vindt de rector.

Dan is de vraag: is dat zo? Mag een medewerker van Studentenzaken gegevens over beurzen koppelen aan een studentnummer en vervolgens gaan bekijken welke vakken deze

student heeft gevolgd? Het universitaire reglement Bescherming Persoonsgegevens erop naslaan leert dat Studentenzaken inderdaad de gegevens beheert en 'voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden verzamelt'. Gebruik voor analyse en beleidsondersteuning is één van die doeleinden.

Het reglement, dat dateert uit 2008, biedt enige ruimte voor interpretatie. De mogelijkheden om gegevens te analyseren via Osiris zijn niet beschreven – laat staan 'uitdrukkelijk omschreven'. En ook over de vraag of deze analyse naar vakkeuze valt onder 'gerechtvaardigde doeleinden' wil de studentenraad wel in debat. Er komt een commissie die onderzoek gaat doen naar de omgang met Osiris, belooft het college.

Eerst is het zaak om de wrevel weg te werken, vinden alle partijen. Het college en de studentenraad hebben vorige week een goed gesprek gehad en de kwestie uitgepraat. Het is niet zo dat een van beide partijen inschikt, maar ze zijn het er over eens dat ze het niet eens hoeven te worden, zolang de zaak een goede samenwerking niet in de weg staat.

Het wordt interessant om te zien hoe lang die vrede stand houdt. De discussie over de bestuursbeurzen – waar het ooit mee begon – komt over een paar maanden immers weer op de agenda.

RADBOUD IN

Studenten Suzanne Lughthart (links) en Judith van Uden

“Kom naar Rabat, dan kun je met eigen ogen zien waarom de opheffing van ons instituut een foute beslissing is.” Vox nam de uitnodiging van de directeur aan en liep drie dagen mee in Marokko. “Stoppen met NIMAR is een stap terug in het integratieproces.”

Tekst: Paul van den Broek / Foto's: NIMAR/Hollandse Hoogte

Suzanne Lughthart en Judith van Uden gidsen me tijdens mijn laatste avond in Rabat langs de highlights van de Marokkaanse hoofdstad. Het blauwwitte wijkje aan de haven is ondanks de feeëriekke pracht vrijwel verlaten, het labyrint van de medina daarentegen ziet zwart van de mensen, maar ook daar is geen toerist te bekennen. De twee studenten zijn sinds september in Rabat en lopen rond alsof ze thuis zijn. Bijzonder genoeg: Lughthart torent met haar één meter negentig boven iedereen uit, Judith van Uden is kleiner maar ook zij is een oer-Hollandse verschijning.

De wandeling gaat de strijd aan met de vooroordelen: de dames worden nagefloten noch lastig gevallen, de marktkooplieden dringen niks op en zelfs de afgelegen marktstraatjes zijn veilig. “Alles in Marokko valt honderd procent mee”, zegt Van Uden, die in haar derde jaar antropologie aan de Radboud Universiteit een minor volgt in Rabat. Vakgenote Lughthart (zij studeert in Utrecht) heeft in haar multicultiwijk in Utrecht het gastvrije Marokko al leren kennen. Maar Rabat heeft ook háár verrast: “Niks is wat we in Nederland denken: er is gewoon alcohol te krijgen, er zijn weinig hoofddoeken en met vrouwen raak je gewoon aan de praat.”

Zwaar weer

Het avontuur van Suzanne Lughthart en Judith van Uden in Rabat begon in september, met de één semester durende minor Social Studies van het NIMAR (voluit: Nederlands Instituut in Marokko). Samen met zeventien andere studenten van Nederlandse universiteiten, onder wie acht uit Nijmegen, kregen ze de beginselen van het Arabisch onder de knie, leerden ze de fijne kneepjes van het veldwerk in Marokko en gingen ze met z'n allen een week op excursie. Het huzarenstuk ten slotte vormt het onderzoek, waarvoor de studenten zich onderdompelen in het Marokkaanse leven. Van Uden en Lughthart vonden elkaar met een studie over liefde en seks in Marokko – eind januari moet hun rapport klaar zijn en gaan ze weer terug naar Nederland.

In de week dat ik een paar dagen meeloop, half december, verkeert het NIMAR in zwaar weer. Het ministerie van OCW proclameerde in mei per brief de stopzetting van de financiering, waardoor het instituut, ontsproten aan de Radboud Universiteit, nog in zijn eerste decennium kopje onder gaat. Tijdens mijn bezoek aan Rabat is directeur Jan Hoogland in Nederland om zijn vader te begraven en het NIMAR te redden. Het is deze maanden erop of eronder, beseft hij. Voor en na mijn verblijf in Rabat spreek ik met

RABAT

De medina, Rue des Consuls, in Rabat

Het blauwwitte wijkje aan de haven

INSTITUTEN IN HET BUITENLAND

De zes klassieke brede universiteiten in Nederland houden in totaal vijf Wetenschappelijke Instituten in het Buitenland (NWIB) in de lucht, elk beheerd door een van de universiteiten. Die instituten zijn gevestigd in Athene, Caïro, Florence, Rome, en Sint-Petersburg. Daarnaast bekostigt het ministerie van OCW drie instituten: Ankara, Rabat en Istanbul (deels). Het instituut in Damascus werd in het voorjaar van 2012 opgeheven, het instituut in Caïro heeft dit semester de deuren gesloten. In mei kondigde onderwijsminister Bussemaker de opheffing aan van de instituten in Rabat en Ankara, wat inmiddels is bekrachtigd door de Tweede Kamer. Istanbul blijft in afgeslankte vorm bestaan, zodat er in elk geval in Turkije een Nederlandse vertegenwoordiging open blijft. Marokko dreigt van de Nederlandse hogeronderwijskaart te verdwijnen.

een aangeslagen directeur. “Ik baal verschrikkelijk. Wat in zeven jaar is opgebouwd, gaat met één pennestreek ten onder, terwijl we in Marokko fantastische dingen hebben gedaan.”

Jan Hoogland, tot zijn directeurschap arabist aan de Nijmeegse universiteit, geeft me vooraf een document mee, ‘Zeven jaar NIMAR, de feiten op een rijtje’. Hiermee gaat hij op tournee om zijn instituut van de ondergang te redden. Als eerste staat een bezoek aan de Nijmeegse collegevoorzitter Gerard Meijer op zijn programma, daarna is de hoop gevestigd op de Nederlandse Instituten in het Buitenland (NWIB, zie kader). Hoogland vindt het opheffingsbesluit onbegrijpelijk, ook gezien de bijna 400.000 mensen in Nederland met Marokkaanse wortels. Het NIMAR kost jaarlijks 450.000 euro, rekt hij voor. “Binnen de universiteiten die de instituten in het buitenland beheren, gaan jaarlijks vele miljarden euro’s om. Wat is dan vierehalve ton?” De sluiting zorgt ook voor menselijk leed. “Zeven mensen dreigen hun baan kwijt te raken. Ik vecht ook voor hen.” Voor Hoogland is het zaak weerklank te vinden voor zijn strijd. “Als je in Rabat bent, kun je het zelf zien”, zegt hij voorafgaand

aan mijn reis. Roep het voort, wil hij maar zeggen. “Zelfs binnen de Radboud Universiteit weet men niet wat wij allemaal doen.”

Maagdelijkheid

In de huiskamer van het NIMAR zitten Van Uden en Lughthart klaar voor een groeps gesprek met jonge Marokkaanse mannen. Voor hun onderzoek trekken ze alle registers van het antropologisch veldwerk open: ze doen literatuurstudie, verspreiden een online enquête, observeren het gedrag van jongeren in het openbare leven, voeren individuele gesprekken met zo’n twintig jongens en meisjes over liefde en seks en vanmiddag staat dus een groepsdiscussie op het programma. Vier mannen, in de leeftijd van 20 tot 25 jaar, reageren op acht stellingen. ‘*Proper sexual education is missing in Morocco*’, luidt de eerste. Vier keer hartgrondige instemming. En: ‘*Love relations are changing.*’ Opnieuw vier keer eens. “Er komt meer liberalisering, al hebben we meer feminisme nodig”, aldus een van de jongens. Hij spreekt zijn onvrede uit over een vriend “die niet wil trouwen met een vrouw die geen maagd meer is, zelfs niet als ze is verkracht”.

Het onderzoek van de twee studentes is actueel. In november haalde de Facebookfoto van twee zoenende Marokkaanse tieners de wereldpers, nadat zij vanwege die foto in de cel waren beland. De stelling ‘*Kissing in public, good or bad?*’ brengt een felle discussie op gang. Twee jongens vinden het prima, twee anderen roepen op tot respect. “Houd rekening met elkaar. De islam is nu eenmaal wijd verbreid in dit land.”

Dit is een bijzonder onderzoek, stellen de twee studentes na afloop vast. “Het kan heel intimiderend overkomen als twee westerse meiden dit soort vragen stellen”, heeft Van Uden ervaren. Lughthart: “Maar je hoort ook dat het maar goed is dat wij westers zijn: tegen een landgenoot zouden deze jongeren nooit hun ontboezemingen durven prijsgeven.” Van Uden zegt alert te zijn op mogelijke leugens, ook gezien een eerder gesprek waarin een jongen beweerde nog maagd te zijn. Later biechtte hij een prostitutiebezoek op. “Dat doen veel jongens hier.” Een van de conclusies van het onderzoek weten de twee meiden al: de dubbele moraal, die vrouwen in het keurslijf van de maagdelijkheid houdt, terwijl voor jongens een oogje wordt toegeknepen.

De twee antropologen prijzen het instituut. “Bijna nergens in het buitenland kun je dit soort onderzoek doen”, zegt Van Uden. “De minor in Rabat is een mooie gelegenheid om te oefenen als antropoloog.” Lughthart: “Je wordt hier geholpen, maar niet aan de hand genomen.” Van Uden bekritiseert de Radboud Universiteit: “Wel hoog opgeven over studeren in het buitenland, maar niks doen om het instituut te redden.”

Stiefkindje

Terwijl in Rabat de loftrampet over het NIMAR wordt gestoken, vangt Jan Hoogland in Nederland bot. De eerste reddingsboei, het college van bestuur van de Radboud Universiteit, geeft opnieuw niet thuis, meldt hij na afloop van mijn reis. “De universiteit zou zich als beheerder meer gelegen mogen laten liggen aan het voortbestaan”, vindt hij. Wél heeft het collegebestuur de opheffingsdatum opgerekt, naar juli 2015. Volgens Hoogland is de liefde in Nijmegen voor het instituut altijd koel geweest. Naar eigen zeggen was het Hoogland zelf die zich het vuur uit de sloffen liep om zeven jaar geleden het instituut op te richten, waarna het op Haags verzoek onder Nijmeegs beheer kwam. “Maar we zijn altijd een stiefkindje geweest. Er is al die jaren niet één bestuurder uit Nijmegen in Rabat op bezoek geweest.” Wat niet heeft geholpen is de teloorgang van de Nijmeegse opleiding Islam en Arabisch: van de ooit volwaardige studie rest nog een deelprogramma. “Daarmee valt een belangrijke basis weg”, analyseert Hoogland. “En het wordt vervelend lobbyen als je eigen thuisuniversiteit je niet wenst te steunen.”

Wat blijkt: de tweede reddingsboei van Jan Hoogland – het NWIB-bestuur – is half december van geen enkele waarde. “Het bestuur sprak zijn waardering uit voor onze activiteiten, dat is al winst, want daarvoor hoorde je niks”, meesmuilt Hoogland. “Maar financiers doen ze niet.” Ook de huidige sluiting van het instituut in Caïro brengt het NWIB niet op andere gedachten, zelfs niet na de toezegging van het NIMAR om het komend semester een aantal van de studenten uit Caïro over te nemen. “Als Caïro de deuren moet sluiten, is het NIMAR het enige Nederlandse instituut in de Arabische wereld waar studenten nog terecht kunnen”, zegt Hoogland. “Maar dat maakt kennelijk geen enkele indruk op de Nederlandse universiteiten.”

'IK BOKS MET MIJN HANDEN OP MIJN RUG'

Terug in Nederland wend ik me tot Gerard Meijer, een belangrijke speler voor het NIMAR, want behalve collegevoorzitter in Nijmegen is hij ook voorzitter van het NWIB-bestuur. Zijn woordvoerder Martijn Gerritsen herhaalt de reactie van Meijer op de opheffingsbrief van het onderwijsministerie: “We kunnen niet te hoop lopen tegen elke bezuiniging uit Den Haag.” Pech voor het NIMAR is dat in dezelfde brief van de minister ook de opheffing van het Centrum voor Parlementaire Geschiedenis (CPG) werd bevolen, waarover het bestuur in Nijmegen zich wél druk heeft gemaakt, en met succes. “Het CPG raakt meer dan het NIMAR aan de kernactiviteiten van de Radboud Universiteit”, zegt Gerritsen.

Persoonlijke leerschool

Halverwege mijn bezoek staat de ‘terugkomdag’ op het programma, waarop de studenten verslag doen van hun onderzoek. Beleidsmedewerker Cynthia Plette, verantwoordelijk voor de minor Social Studies, stelt aan het einde van de middag vast dat alle onderzoeken tot een goed eind zullen komen. Geen vanzelfsprekendheid: “Het programma is zwaar, je doet als student erg veel indrukken op en je moet je ook persoonlijk en in de groep overeind zien te houden.” Maar het resultaat mag er zijn, zegt Plette, wijzend op de wijsheid die studenten opdoen en het positieve beeld over Marokko dat ze mee naar huis nemen. Dat laatste is volgens haar extra te prijzen gezien de slechte relatie tussen beide landen. De opeenvolgende generaties studenten in Rabat zijn de ambassadeurs van de

dialogo, stelt zij vast. Het jaarlijks aantal groeit: van elf studenten in het eerste jaar tot het zesvoudige nu. “Als het NIMAR er niet meer is, zullen veel studenten de sprong naar de Arabische wereld niet meer durven wagen.”

Na afloop van de middag komen de pizza's op tafel en worden plannen voor de kerstvakantie gesmeed. Ook Hasnae Bouanani schuift aan, een letterenstudente van de Mohamed V Universiteit in Rabat en voor Cynthia Plette een illustratie van het tweerichtingsverkeer binnen het NIMAR: Nederlanders leren over Marokko en Marokkanen over ons, onder meer dankzij de cursus Nederlands die het NIMAR verzorgt voor Marokkaanse studenten. Hasnae assisteert het NIMAR tijdens de excursies. Zo'n vijftien keer per jaar loodst het instituut Nederlandse studenten door het land, zoals onlangs nog een groep studenten van de Nijmeegse Honours Academy. Trouwe bezoekers zijn vooral de leraaropleidingen, die hun studenten willen voorbereiden op de scholieren met Marokkaanse achtergrond die ze straks les moeten geven. “We hebben nu een netwerk van tientallen Marokkaanse jongeren”, zegt Plette. “Voor hen zijn wij de deur naar een ander leven. In het begin liep het moeizaam, maar inmiddels hebben we veel contacten in de lokale gemeenschap. Juist nu we kunnen oogsten, is het ontzettend stom om het NIMAR op te heffen.”

Smeerolie

Het is twintig minuten lopen om van het NIMAR bij de Nederlandse ambassade te komen. De stad met ruim een miljoen inwoners is gemaakt voor onderwijs en onderzoek in Marokko: het leven gaat zijn gewone gang, anders dan in steden als Marrakech of Fez, toeristenmagneten die volgens iedereen in Rabat ‘verpest zijn geraakt’. Het NIMAR zit hier dus prima, zegt ambassadeur Ron Strikker. Het instituut vormt als onderwijs-verlengstuk van de ambassade een pijler onder de integratie. Het ‘verdiepen en verbreden’ van de banden tussen de twee landen is inmiddels door de ambassade uitgeroepen tot topprioriteit, maar dit is volgens Strikker niet langer waar te maken als het NIMAR wegvalt. “Dan zullen we onze ambities naar beneden moeten bijstellen.”

De ambassadeur betreurt het verdwijnen van het ‘oranjekantoor’, met muziekvoorstellingen, het sinterklaasfeest en schrijversbezoeken, onlangs nog van Abdelkader Benali. De ambassade

COLUMN

PH-neutraal

PH-neutraal is **docent en onderzoeker** aan de Radboud Universiteit.

Achttien

Achttien is het nieuwe zestien, hoor ik steeds – in de hoop dat vijftig ook het nieuwe veertig wordt, want *the big five* o begint met rasse schreden te naderen terwijl ik me nog altijd een jonge god voel, maar dat terzijde. Achttien als nieuw zestien dus, als leeftijd waarop er alcohol geconsumeerd mag worden. Nou vond ik zestien al aan de late kant, gezien mijn eigen geschiedenis, maar ik ben dan ook van een andere generatie. Of beter, vooral mijn ouders waren van een andere generatie. Die rookten nog gewoon tijdens zwangerschappen, om maar een voorbeeld te geven, en ik herinner me ook nog goed de autotochten naar verre oorden in een met drie kinderen en een hond (nou ja hond, een poedel) volgepakte Volkswagen Kever terwijl mijn ouders voorin continu zware shag zaten te paffen. Diezelfde generatie was ook van het beroemde – althans in mijn familie – ‘gecontroleerd leren drinken’, waarmee je niet vroeg genoeg kon beginnen want anders leerde je het elders en dus ongecontroleerd. Zo zat ik op mijn elfde al aan het bier, mocht ik een jaar later op klassenfeesten al drinken gezien de toestemming die mijn ouders daarvoor hadden gegeven en hing ik als dertienjarige voor het eerst kotsend boven het toilet. Wat dit alles zeven jaar lang met mijn in retrospectief nog niet volgroeide hersenen heeft gedaan, ik kan er enkel naar gissen. Zou ik nóg briljanter zijn geweest als de nadruk meer op ‘gecontroleerd’ en wat minder op ‘leren drinken’ had gelegen? Vrijwel onmogelijk, maar je weet maar nooit. Op de universiteit zal de ellende allemaal wel meevallen. Het aantal nog niet achttienjarigen is hier op de vingers van één hand te tellen – zelfs met mijn door alcohol beschadigde brein. Alleen in de introductie levert het wellicht een probleem op, dat opgelost gaat worden met polsbandjes. Negenennegentig komma negenennegentig procent krijgt het bandje met ‘okay’, die paar losers het bandje met ‘nix’, want dat ‘is de afspraak’. Een bizar, betuttelend, omslachtig en niet te handhaven systeem – natuurlijk bedacht door iemand die al ver vóór zijn achttiende aan de alcohol was. Zou het dan toch kloppen?

Judith van Uden (links) met studiegenoten in de hal van het NIMAR

'DIT ZIJN MIJN HEFTIGSTE STUDIEPUNTEN OOI'

kan al die activiteiten niet overnemen, waar schuwt Strikker. Twee jaar geleden heeft de ambassade na een eerdere bezuiniging de NIMAR-taak overgenomen om Marokkaanse professionals een cursusprogramma aan te bieden in Nederland. “Er is geen sprake van dat de ambassade ook de onderwijsstaak kan overnemen, dat valt straks allemaal weg.” Ook een door de ambassade gefinancierd uitwisselingsproject wordt dan minder vanzelfsprekend. Zeytun heet het project, waar Nederlandse en Arabische studenten bijvoorbeeld de democratie in beide landen onder de loep nemen. Wat steevast leidt tot beter begrip.

“Zonder contact kun je de beelden nooit bijstellen”, zegt Strikker, die het NIMAR waardeert als smeerolie bij alle contacten. Hij steunt Jan Hoogland in zijn reddingspogingen, maar staat als diplomaat machteloos. “Zo’n instituut bouw je heel langzaam op en je krijgt het niet zomaar terug. Een gemis, want de menselijke banden tussen beide landen zullen nooit verdwijnen.”

Reddingsplannen

Ik spreek Jan Hoogland op de laatste dag van het jaar in Utrecht, vlak voordat hij weer naar Marokko vertrekt. Wat in 2014 te doen om te voorkomen dat het doek valt? Stap één: een rondgang langs de hbo-instellingen, gezien het belang van met name de lerarenopleidingen bij het voortbestaan van het NIMAR. Zijn tweede doelwit zijn de Nederlands-Marokkaanse instanties in Nederland: met het nodige kabaal in de media kunnen die de politiek mogelijk op andere gedachten brengen. Op het lijstje staan gesprekken met invloedrijke Marokkanen in Nederland, zoals de Rotterdamse burgemeester Aboutaleb.

Verder wil Hoogland ook de Tweede Kamer nog bespelen, gesteund door de talloze sympathiebetuigingen die vanuit het land die naar Den Haag zijn gestuurd. Het uitblijven van politieke druk wijt Hoogland deels aan zijn eigen, lastige rol. “Ik boks met mijn handen op mijn rug, want ik mag als onderwijsattaché geen actie voeren tegen mijn ‘eigen’ minister.” Ook de afnemende belangstelling voor het integratiedebat helpt niet mee. Het thema is uit, stelt hij vast. Wie de trom roert over het NIMAR, kan de reactie van Wilders al uittekenen: ‘Een gotspe om vierenhalve ton weg te smijten voor een elitaire onderwijsclub in Rabat!’ “Zie daar maar eens tegenop te knokken”, zegt Hoogland.

Judith van Uden en Suzanne Lughthart houden hoop. Na de afscheidswandeling door de stad op mijn laatste avond leggen we aan bij El Bahia, een restaurant aan een van de hoofdstraten van Rabat. Buiten barst een volksfeest los: toeterende auto’s door de straten, mensen juichen en wapperen hun vlaggen nadat de trots van Marokko een voetbalwedstrijd heeft gewonnen in het wereldkampioenschap voor clubteams. Iedereen opgetogen – nu het NIMAR nog. “Zonder het NIMAR kunnen studenten nergens meer studeren in een niet-westers land”, zegt Suzanne Lighthart. Judith van Uden ziet nu al terug op een onovertroffen leerervaring. “Dit zijn mijn heftigste studiepunten ooit.” *

Zie ook www.ru.nl/nimar, met onder meer een online fotoalbum van Judith en Suzanne in Marokko

PUNT!

NIEUWS

Notitie Loopbaanbegeleiding

Er kan nog altijd veel verbeterd worden aan de arbeidsmarktorientatie op de Radboud Universiteit. In de alumnimonitor van 2012 geeft slechts 48 procent aan van mening te zijn dat de opleiding een goede basis bood voor de arbeidsmarkt. De situatie op de arbeidsmarkt is momenteel uiteraard zeer slecht, maar dit cijfer laat alle alarmbellen rinkelen. Wat gaat er mis op onze universiteit? Volgens de studentenraad is er veel ruimte voor verbetering in de communicatie. Opleidingen organiseren gastcolleges om studenten kennis te laten maken met het toekomstige beroepenveld en studieverenigingen organiseren allerlei activiteiten, die met arbeidsmarktorientatie te maken hebben, maar deze worden niet als zodanig herkend. Daarnaast wordt vanuit verschillende organen binnen de universiteit een breed scala aan sollicitatietrainingen, cv-checks en cursussen in academisch schrijven aangeboden, maar dit is bij de meeste studenten niet

bekend. De USR heeft daarom een notitie geschreven waarin onder meer wordt gepleit voor betere communicatie vanuit de verschillende *career services* aan de RU en betere ondersteuning bij de organisatie van activiteiten als beroepdagen door studieverenigingen. Binnen de studiegids en in het mentoraat zou specifiek aandacht aan arbeidsmarktorientatie besteed kunnen worden en ten slotte is het belangrijk dat studieadviseurs goed op de hoogte zijn. Dienst Studentenzaken en de USR zetten een mooie eerste stap: in maart zal de eerste universiteitsbrede 'Radboud career week' plaatsvinden.

Begroting 2014

Onlangs is de begroting voor 2014 van de Radboud Universiteit aan de medezeggenschap (USR en OR) voorgelegd. In deze begroting worden de inkomsten en uitgaven voor het komende jaar uiteen gezet. In hoofdlijnen wijkt de begroting weinig af van voor-

gaande jaren. Maar er zijn enkele punten die opvallen. Zo strijkt de Radboud Universiteit (weer) enkele onderzoeksprijzen met het daarbij behorende prijngeld op. Dit geld is voornamelijk bedoeld om te investeren in verder onderzoek, waardoor het niet zal bijdragen aan een hoger resultaat op de balans, maar natuurlijk wel aan het onderzoek op en het aanzien van onze universiteit. Positief punt is daarnaast dat er geld gereserveerd is voor de ruimere openingstijden van de UB en voor de facilitering van de masterwerping. Ook blijft het Academisch Schrijfcentrum bestaan, doordat de kosten verdeeld worden over de faculteiten. Vanwege de onzekere tijden voor het onderwijs achten de beleidsmakers het nog altijd verstandig om structureel te blijven bezuinigen. Verder blijkt uit de begroting dat de financiering van de nieuwbouw de komende jaren geen probleem zal zijn: dat wordt uitgesmeerd over enkele jaren. Conclusie: wij werken en studeren op een financieel gezonde universiteit.

INTERVIEW

Iedere maand worden twee leden vanuit de Gezamenlijke Vergadering geïnterviewd. Wie zijn ze en wat doen ze? Deze maand: Gesa van den Broek en Anne Verwaaij.

Gesa is promovendus bij orthopedagogiek: *Leren en Ontwikkeling*. Ze zit in de OR namens de fractie PON. Anne is derdejaars student geschiedenis en ze zit namens AKKUrtaad in de USR.

Gesa van den Broek

Wat is je functie op de universiteit? "Ik promoveer bij de afdeling Leren en Ontwikkeling van het BSI over *desirable difficulties*, dat zijn moeilijkheden die je tijdens het leren introduceert om ervoor te zorgen dat informatie langer onthouden wordt over de tijd heen."

Wat is je speerpunt binnen de OR? "Onderwijskwaliteit, denk bijvoorbeeld aan kwaliteitsbewaking en onderwijsinnovatie. Daarnaast houd ik me zoals de andere PON-leden (PON = PhD organisation Nijmegen) van de OR bezig met de belangen van jonge onderzoekers, bijvoorbeeld met het carrièreperspectief van promovendi die door willen groeien in de wetenschap en de kwaliteit van de begeleiding."

Heb je hobbies? "Ik hou van creatieve projecten met film of foto. Op dit moment is mijn grootste project ons nieuwe appartement."

Wat is je favoriete plek op de campus? "Dat zijn de groene plekken. Het is heel fijn om even een paar minuten door het bos te kunnen lopen."

Als je een dag rector was, wat zou je dan doen? "Ik zou graag zien dat de RU innovatiever wordt en een voortrekkersrol durft te nemen. Bijvoorbeeld bij het evalueren van wetenschappelijke prestaties (trefwoord publicatiedruk versus innovatief onderzoek), bij het openbaar toegankelijk maken van onderzoeksresultaten (open access) en bij de waardering voor (tijd die medewerkers besteden aan) goed onderwijs. Dat wordt een lange dag denk ik."

Anne Verwaaij

Wat studeer je? "Ik ben derdejaars geschiedenis, daarnaast volg ik vakken bij communicatiewetenschap."

Waarom ben je de USR ingegaan? "Ik probeer altijd eruit te halen wat erin zit.

De universiteit biedt studenten zo veel meer dan alleen een studie. Je kunt studeren in het buitenland, stage lopen of een bestuur ingaan. Ik heb voor de medezeggenschap gekozen."

Wat is je speerpunt binnen de USR? "Ik zet me in voor studenten met een functiebeperking. Vooral op het gebied van kennis bij docenten kan er nog veel verbeterd worden. Verder is het leuk aan een jaar USR dat je ook kleine problemen kan oplossen, bijvoorbeeld vieze wc's, gevaarlijke verkeerssituaties of rolstoel-onvriendelijke deuren."

Heb je hobbies? "Al negen jaar speel ik fanatiek saxofoon. Daarnaast houd ik erg van koken, lezen, zwemmen en het kijken van films en series."

Wat is je favoriete plek op de campus? "Het Cultuurcafé. daar ga ik regelmatig met vrienden wat drinken. Het is er gezellig en een ideale plek om even stoom af te blazen na een college of tentamen."

Als je een dag rector was, wat zou je dan doen? "Op de hele campus per direct de kwaliteit van de koffie verbeteren. De enige plek waar je nu lekkere koffie kunt kopen is het Douwe Egberts café in het Spinozagebouw. Je hoort iedereen klagen, maar er verandert niets."

Je kunt natuurlijk alle stadskranten uitpluizen, honderden sites afgaan of je abonneren op een veel te frequente nieuwsbrief om erachter te komen wat Nijmegen komende maand te bieden heeft op cultuurgebied. Maar je kunt ook gewoon achterover leunen en vertrouwen op de mening van vier Vox-deskundigen.

LEZEN

JELKO ARTS (21), STUDENT NEDERLANDS EN REDACTEUR BIJ LITERAIR TIJDSCHRIFT OP RUWE PLANKEN

NIJMEEGSE POËZIEFEEST

Bibliotheek De Mariënborg

De landelijke poëzieweek (30 januari tot 5 februari) wordt in Nijmegen geopend in de bieb, met Judith Herzberg en voormalige Nijmeegse stadsdichters. Thema van de week is 'verwondering'. Het meest passende gedicht vind ik het nog altijd wonderlijke *De wolken*, van Martinus Nijhoff.

BOY

Wytske Versteeg

Op 23 januari wordt de BNG Bank Literatuurprijs uitgereikt, voor boeken van jonge schrijvers die nog niet 'doorbroken' zijn. Genomineerden zijn dan ook nauwelijks bekend bij het grote publiek. En terecht, want ze zijn goed. De genomineerde boeken van Saskia de Coster en Joost de Vries kende ik al – beiden trouwens het lezen waard – maar van onder anderen Wytske Versteeg ken ik nog niets. Ik lees deze maand dus haar roman *Boy*.

S O G G I B L O G

Je kunt in tentamenperiodes de broodnodige afleiding zoeken bij 'be like'-pagina's of plaatjes van poezen in maillots. Maar waarom til je het soggen niet op een hoger plan? Lees eens een literaire blog. Vox-medewerker Jelko Arts wijst je de weg in de online wereld van jong schrijverstalent.

Tekst: Jelko Arts

Mijn persoonlijke favoriet is hardhoofd.com: de website is opgebouwd als een prikbord en biedt verhalen, filmrecensies en artikelen over beeldende kunst. En dat allemaal in een prikkelende vormgeving: artistieke plaatjes, veel foto's en geinige effectjes. De teksten zijn scherp en

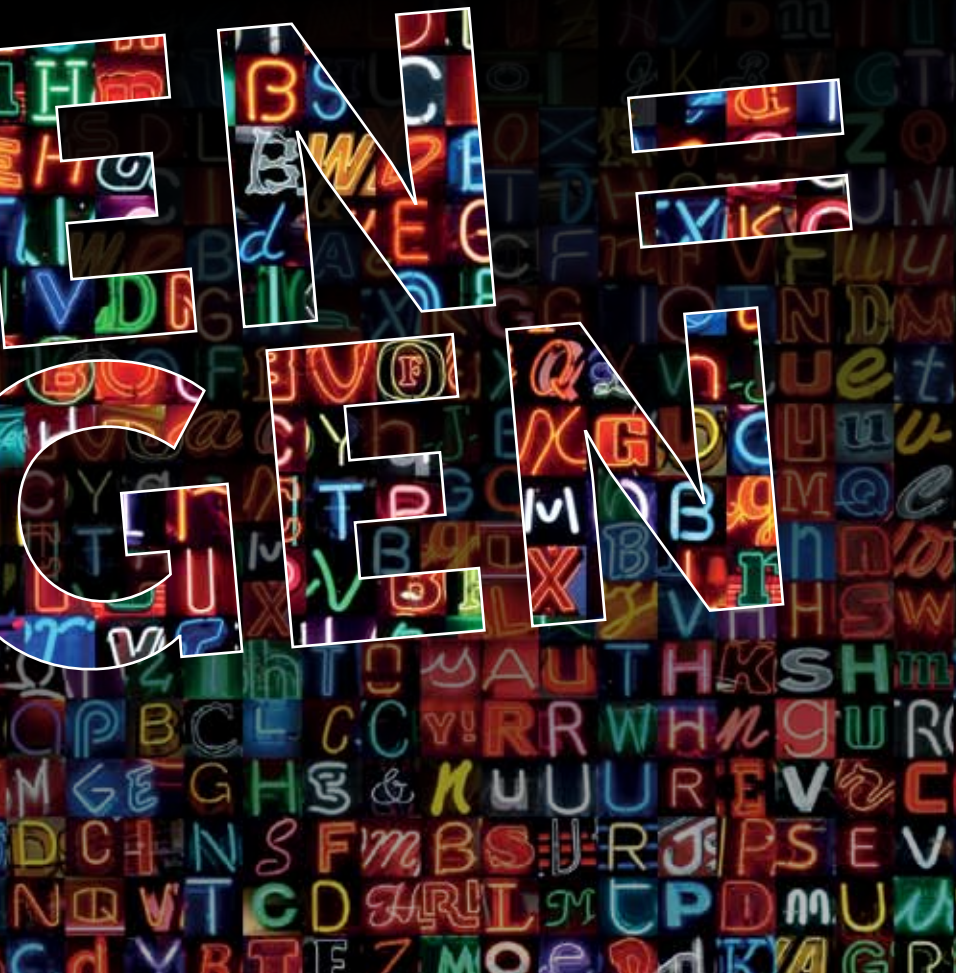
hebben steevast een originele invalshoek. Zo schreef Rutger Lemms een heftig verslag over zijn RSI, bespreken in de filmtrialogen drie redacteuren luchtig maar onderbouwd een film en publiceerde de Nijmeegse Willem Claassen verhalen uit zijn nieuwe bundel *De koe die de Waal overzwoom*.

Incognitief.com is een vergelijkbare blog van Nijmeegse bodem. De site werd in 2012 opgericht door een aantal (ex-)studenten. De opmaak is minder experimenteel dan die van hardhoofd.com, maar de variatie aan onderwerpen is groter. Literatuurlessen worden afgewisseld met sportachtergronden, een portret van Nicolas Cage staat naast een analyse van de *LINDA*. Er zijn vaste redacteuren voor sport, film en tv, dus is er altijd iemand aan het woord met verstand van zaken. En passie vooral, want de auteurs zijn allemaal verzot op hun onderwerp.

Jonge schrijvers

Persoonlijker zijn de blogs van jonge schrijvers. Elske van Lonkhuyzen krijgt

punten voor de briljante naamgeving van haar site wodkanademoesterd.com, maar bewijst haar creativiteit ook met de verhalen en kwinkslagen die ze plaatst. Zo neemt ze zich voor vaker plotseling 't is een mirakel!' uit te roepen. Met Vlaams accent. Andere pareltjes zijn 'Zoet' en 'De nudist'. Van Lonkhuyzen is een ster in het typeren van bijzondere mensen en het delen van vreemde anekdotes. Ze publiceerde eerder in ANS en *Op Ruwe Planken*.

De blog van Lotte van Rosmalen heet simpelweg lottevanrosmalen.com en is ook zeer leeswaardig. De masterstudente Communicatiewetenschap schrijft bijvoorbeeld over haar ervaringen achter de schermen van poptempel Doornroosje.

Boekrecensies

Op zoek naar boekentips? Kijk op whyilovethisbook.com. De site plaatst filmpjes van bekende en onbekende Nederlanders die in één minuut een boek aanprijzen. Zo delen Freek de Jonge en Lucky Fonz III hun lievelings-

boeken met je. Of je komt zomaar Maarten van Rossem tegen, die bromt dat hij er zeer sterk op aandringt 'dat u, liefst binnen een week, De wind in de wilgen leest.' Leuk om te weten: de site kreeg financiering van het Nederlands Letterenfonds om samen met scholieren.com projecten te ontwikkelen voor het middelbaar onderwijs. Je kunt zelf een bijdrage leveren aan het interactieve concept.

Je merkt het, je bent niet meer afhankelijk van YouTube bij studie-ontwikkend gedrag. Wie zich na het van a tot z lezen van deze sites alsnog verveelt, begint natuurlijk zelf een blog. Er blijven immers altijd medestudenten die afleiding van hun tentamenstof zoeken. *

Jelko Arts schrijft zelf voor artslenlentes.nl, waar hij samen met Lotte Lentes bijdrages plaatst over film, boeken en theater.

ZIEN

MARLON JANSSEN (25), STUDENT ALGEMENE CULTUURWETENSCHAPPEN EN FILMFANAAT

KILL YOUR DARLINGS

30 januari in LUX

Daniel Radcliffe, a.k.a. Harry Potter, speelt één van de vier schrijvers van de Beat Generation die in 1944 bij een brute moord betrokken raken.

9 euro.

AUGUST: OSAGE COUNTY

2 februari in LUX

Voor een familiecrisis komt de disfunctionele familie Weston weer samen in het ouderlijk huis. Met twee ijzersterke rollen voor Meryl Streep en Julia Roberts.

9 euro.

DUTCH MOUNTAIN FILM FESTIVAL

8 februari in Heerlen

Nee, dit is geen festival op de Limburgse Sint Pietersberg, maar een Nederlands filmfestival met als thema 'bergen'. Is klimmen je hobby of zie je graag mooie berglandschappen op een groot scherm? Hier moet je zijn!

9 euro.

LUISTEREN

ROBIN OOSTRUM (24), STUDENT INFORMATICA, DJ IN DOORNRHOOSJE EN FREELANCE POPJOURNALIST

JAMES VINCENT MCMORROW

10 februari, Stadsschouwburg

Twee jaar geleden zag ik deze lerse singer-songwriter één van de mooiste Doornroosje-optredens ooit geven. Met zijn tweede album Post Tropical staat hij dit keer in de schouwburg.

24 euro. 20.15 uur.

WOODEN SHJIPS

18 februari, Doornroosje

Deze Californiërs maken een hypnotiserende vorm van

psychedelische rock. Live horen daar tevens witte gewaden en fraaie projecties bij: je hebt geen LSD meer nodig.

13 euro. 20.30 uur.

ROUTE 024

22 februari, Centrum

Nieuw festival waarbij tien Nijmeegse bands op vijf verschillende locaties in de binnenstad optreden. Kom dus even spieken in Merleyn, Bijstand, Backstage, Weerlicht of Ndrgrnd.

Gratis. 20.00 uur.

UITGAAN

SIMON MAMAHI (21), STUDENT PSYCHOLOGIE, UITGAANSEXPERT EN RAPPER DISCIPLINE

STUKAFEST NIJMEGEN

5 februari, studentenkamers in Nijmegen

Elk jaar organiseren Nijmeegse studenten het Studentenkamerfestival (Stukafest). De verschillende podia zijn over studentenkamers verspreid, een unieke en intieme ervaring. Een van de headliners is rapper Typhoon.

13,50 euro. 18.00 uur.

CHOCOLADE 1 JARIG BESTAAN

31 januari, Merleyn

Het tofste hiphop/urban partijtje van Nijmegen wordt één jaar. Bomvolle avonden in Merleyn waren de voorlopers van dit hoogtepunt met de Groningse dj Friss als headliner.

5 euro. 23.00 uur.

GROOVY SWING

22 februari, Café De Plak

Dj TinWishTin draait ska, rock-'n-roll, soul en rythm and blues zodat je collectief met de voetjes van de vloer kan in collectief Café de Plak.

Gratis. 23.00 uur.

AGENDA

MEDEDELINGEN OF BERICHTEN
VOOR VOX CAMPUS KUNT U
STUREN NAAR: VOXCAMPUS@
VOX.RU.NL DE VOLGENDE VOX
VERSCHIJNT OP 27 FEBRUARI 2014.

ALGEMEEN**www.ru.nl/informatiebeveiliging**

Medewerkers en studenten van de Radboud Universiteit kunnen de nieuwste versie van F-secure downloaden via Surfspot voor 5,25 euro per jaar. De versie van F-secure die veel gebruikers nu op hun thuiswerkplek hebben, verloopt op 6 februari. De nieuwe versie van F-secure bevat niet alleen een virusscanner maar een volledig beveiligingspakket met onder andere Banking Protection, Browsing Protection en privacybescherming voor Facebook. Ook F-Secure Mobile Security 2014 (voor Android apparaten) en F-Secure Anti-Virus for Mac 2014 zijn tegen een geringe vergoeding beschikbaar.

www.ru.nl/studentenkerk

4 FEBRUARI, 19:00 uur: Bijeenkomst 'In balans (komen)'. De studentenkerk organiseert voor studenten van de RU en HAN vier avonden om te ontdekken hoe je met je eigen grenzen omgaat en om balans in je leven te leren vinden.
Locatie: Studentenkerk.

14-16 FEBRUARI, 16:30 uur: Kloosterweekend. Een weekend meelevens met de zusters van Clarissenklooster De Bron in Nijmegen.

CULTUUR**www.ru.nl/cultuuroopdecampus**

5 FEBRUARI, 18:00 uur: Stukafest. Uiteenlopende acts op het gebied van muziek, theater, cabaret, literatuur en

J'lectroniq treedt op tijdens Stukafest

film in twintig Nijmeegse studentenkamers die voor één avond worden omgetoverd tot festivallocaties.

6 FEBRUARI, 20:00 uur: Theatermaker Sjouk speelt muzikale voorstelling Nachtbloem. Een jonge vrouw heeft een tweede leven op het internet. Met de mensen die zij daar ontmoet, deelt zij haar diepste geheimen en ongecensureerde gedachten.
Locatie: De Rode Laars.

11 FEBRUARI, 19:30 uur: University Unplugged: het muzikale open podium voor de Nijmeegse student. Info & aanmelden: muziek@cultuuroopdecampus.nl.
Locatie: Studentenkerk.

12 FEBRUARI, 19:30 uur: Filmvertoning Habana Blues. Habana Blues vertelt het verhaal van twee jonge Cubaanse muzikanten, Ruy en Tito, die via een Spaanse platenmaatschappij de kans krijgen om een carrière op te bouwen in Spanje. Ruy en Tito staan voor de uitdaging van hun leven, maar is hun vriendschap wel tegen deze grote druk bestand?
Locatie: CC3.

18 FEBRUARI, 20:30 uur: Muziek van Meitje. Het afgelopen jaar kwam Meitje – een samenwerking tussen ex-Wooden Constructions frontman Gover Meit en hiphop-producer Shroom – met het zeer dansbare

**NIUW
GEZICHT****NAAM:**

MAIA KIKNADZE

OPLEIDING:INTERNATIONAL TOURISM
MANAGEMENT AND
CONSULTANCY**LEEFTIJD: 30****VORIGE FUCTIE:**PROJECTMANAGER BIJ PAO
HEYENDAEL, RADBOUDUMC**HUIDIGE FUNCTIE:**MEDEWERKER ADMISSION
OFFICE, DIENST STUDENTEN-
ZAKEN**SINDS:**

1 OKTOBER 2013

Wat houdt je nieuwe functie in?

"Ik help buitenlandse studenten die aan de Radboud Universiteit komen studeren met het afhandelen van administratieve processen. Zo zorg ik bijvoorbeeld dat ze worden aangemeld in Osiris. Daarnaast beantwoord ik vragen van deze studenten via de mail. Bijvoorbeeld over het masterprogramma dat ze kunnen volgen. Daarvoor onderhoud ik contact met de verschillende faculteiten."

Wat heb je hiervoor gedaan?

"Hiervoor was ik projectmedewerker bij PAO Heyendael. Dat is het nascholingsinstituut van het Radboudumc."

Hoe bevalt het?

"Het bevalt prima. Ik heb leuke collega's en voelde me meteen welkom. Verder moet ik de organisatie nog een beetje beter leren kennen, omdat ik net nieuw ben."

**VOOR INTERNE EN
EXTERNE VACATURES
VAN DE UNIVERSITEIT ZIE
WWW. RADBOUDNET.NL**

SOETERBEECK PROGRAMMA**www.ru.nl/soeterbeekprogramma**

4 FEBRUARI, 20:00 uur: Lezing 'Discipline: Overleven in overvloed' door filosoof Marli Huijjer. Voedsel, drank, consumptieartikelen, belevenissen en keuzemogelijkheden. We leven in overvloed. Huijjer herinnert ons eraan dat vrijheid slechts bij de gratie van grenzen bestaat, en stelt dat we opnieuw moeten nadenken over (die verfoeide) discipline.
Locatie: Collegezalencentrum.

11 FEBRUARI, 20:00 uur: Programma 'Nijmegen 1944, het bombardement: geheugen, trauma en verwerking'. Op 22 februari 1944 verloren bijna 800 Nijmegenaren het leven door een vergissing van geallieerde bommenwerpers. Historicus Joost Rosendaal legt uit wat er precies gebeurde en hoogleraar Spiritualiteitsstudies Peter Nissen geeft een korte lezing over de zin van herinneren. Met indrukwekkende intermezzo's van onder meer

het Nijmeegse Opera en Operette Gezelschap.

Locatie: Collegezalencentrum.

16 FEBRUARI, 11:00 uur: Soeterbeek Preek 'Gij zult impulsief zijn' door hersenwetenschapper Roshan Cools. Impulsiviteit is negatief. Het staat voor stordigheid, ongeduld en zelfs agressie. Controle staat voor focus en doelgerichtheid. Daar houden we meer van in onze samenleving. Volgens Cools gaat het echter om de balans: te doelgericht wordt rigide en gaat ten koste van creativiteit. Zij houdt daarom een opmerkelijk pleidooi: wees impulsief, laat je gaan!
Locatie: Mariëburgkapel.

21 FEBRUARI, 20:00 uur: Lezing 'Far from the Tree. Leven met kinderen die anders zijn' door de Amerikaanse publicist Andrew Solomon. Solomon gaat in op de vraag hoe het is om een kind groot te brengen dat fundamen-

Roshan Cools

teel van jezelf verschilt. Hij sprak hier over met driehonderd ouderparen en schreef een boek dat onlangs in Nederlandse vertaling verscheen: *Ver van de boom*.
Locatie: Collegezalencentrum.

PROMOTIES & ORATIES

album It Takes A Lot. Beloofd een intens optreden te worden.
 Locatie: Cultuurcafé.
20 FEBRUARI, 20:00 uur: Theatergroep Krul brengt voorstelling Blind, bint, blond, bully. Vier vrouwen zijn op hun eigen manier de weg kwijt in de wereld. De vrouwen geven zich aan elkaar over, omdat dat het enige is wat ze nog kunnen. Met een nagesprek met psycholoog Thom van den Heuvel en regisseur Casper van der Aa over kenmerken van de psychische stoornissen van de personages.
 Locatie: De Rode Laars.

Adaptation.
 Nicolas Cage

26 FEBRUARI, 19:00 uur: Filmvertoning Adaptation. In de film Adaptation wordt Charlie (Nicolas Cage) gevraagd om het boek 'The Orchid Thief' van Susan Orlean (Meryl Streep) te bewerken tot een filmscript. Het lijkt een onmogelijke opgave om de essentie in het script te krijgen: het hebben van een passie. Als Charlie écht op instorten staat krijgt hij een ingeving: hij schrijft zichzelf in het script. Filosofe Sanne Stuur leidt na afloop een gesprek over passie: hebben jongeren nog wel passie?
 Locatie: CC3.

BENOEMINGEN

DHR. MR. H.C.F.J.A. (HENRI) DE WAELE is op 1 december 2013 benoemd tot hoogleraar Internationaal en Europees Recht (FdR).

DHR. PROF. DR. A.H. (AART) SCHENE is op 1 januari 2014 benoemd tot hoogleraar Psychiatrie (UMC).

3 FEBRUARI, 14.30 uur: Promotie mw. H. Nguyet Thu Mai (UMC) 'Molecular epidemiology of tuberculosis in Vietnam'.

4 FEBRUARI, 12.30 uur: Promotie mw. A.L.L. Lameris (UMC) 'Divalent Digestion: Insight in Intestinal Ion Transport'.

5 FEBRUARI, 12.30 uur: Promotie mw. M.G.A. van den Berg (UMC) 'From recognition of malnutrition to improvement of dietary counseling for patients with head and neck cancer'.

5 FEBRUARI, 14.30 uur: Promotie dhr. drs. L.H.B. Walschot (UMC) 'Porous titanium particles as a full bone substitute for defect reconstruction in hip joint replacement surgery'.

5 FEBRUARI, 16.30 uur: Promotie dhr. L.J.I. De Raeve (UMC) 'Paediatric cochlear implantation: outcomes and current trends in education and rehabilitation'.

7 FEBRUARI, 10.30 uur: Promotie mw. M.M. Nijkamp (UMC) 'The interaction of the EGFR-PI3-K/AKT pathway with the tumour microenvironment in head and neck cancer'.

7 FEBRUARI, 12.30 uur: Promotie dhr. T.H. van de Belt (UMC) '#HCSM. Social Media and Wikis in Healthcare'.

7 FEBRUARI, 14.30 uur: Promotie mw. S. Kinsbergen (FSW) 'Behind the pictures – understanding private development initiatives'.

7 FEBRUARI, 16.30 uur: Promotie dhr. drs. A.B. Stillebroer (UMC) 'Radioimmunoimaging – and therapy of renal cell carcinoma using the monoclonal antibody CG250'.

10 FEBRUARI, 15.00 uur: Promotie dhr. R.F. Viergever (UMC) 'Evidence-based priority setting for health research'.

11 FEBRUARI, 10.30 uur: Promotie mw. D.M.J. de Veld (FSW) 'The Correlates of physiological stress reactivity in middle childhood'.

12 FEBRUARI, 10.30 uur: Promotie dhr. ir. T. Tan (FNWI) 'Automated 3D Breast Ultrasound Image Analysis'.

12 FEBRUARI, 16.30 uur: Promotie mw. L. van der Linden (UMC) 'Novel enterovirus inhibitors; Viral and host targets'.

14 FEBRUARI, 10.30 uur: Promotie mw. drs. S. van Poppel (FdL) 'Urbs et Augustus. The City of Rome in Politics and Representations of Power during the Constantinian Dynasty (306-361)'.

14 FEBRUARI, 12.30 uur: Promotie mw. drs. S. Koolen (FSW) 'Understanding language in autism spectrum disorder: The role of cognitive control'.

14 FEBRUARI, 15.45 uur: Oratie dhr. prof. dr. H. Schulte-Nölke (FdR) 'Farewell to the 'Burgerlijk Wetboek'

PROMOTIE 7 FEBRUARI, 14.30 UUR: PROMOTIE SARA KINSBERGEN (FSW) 'BEHIND THE PICTURES – UNDERSTANDING PRIVATE DEVELOPMENT INITIATIVES'.

Wat heb je onderzocht?

"Allereerst heb ik het landschap van particuliere ontwikkelingsorganisaties in kaart gebracht. Het gaat dan om kleinschalige, vrijwillige organisaties die zich bijvoorbeeld richten op het bouwen van een school of een ziekenhuis. Zo heb ik onderzocht door wie deze organisaties worden gerund en met welke motieven. Daarnaast heb ik onder meer gekeken hoe duurzaam de projecten zijn die zij opzetten."

Wat zijn je bevindingen?

"Uit mijn onderzoek blijkt dat deze organisaties op de korte termijn verbazingwekkend veel bereiken. Tegelijkertijd zijn er kanttekeningen te plaatsen bij de lokale inbedding van de projecten. De projecten zijn vaak op de gevolgen van armoede gericht, en minder op de structurele oorzaken. Eén verklaring daarvoor is dat vrijwilligers concrete projecten vaak leuker vinden om te doen; de zogenaamde 'funfactor'."

Wat kunnen we hiervan leren?

"De participatiesamenleving is tegenwoordig heel actueel. Uit mijn onderzoek blijkt dat we realistischer moeten zijn in wat we van doe-het-zelf-burgers kunnen verwachten in het realiseren van maatschappelijke doelen."

Foto: Leonard Faustie

and the 'Bürgerliche Gesetzbuch'? Perspective on the national private law systems under the influence of EU law'.

18 FEBRUARI, 10.30 uur: Promotie dhr. R. Medapalli (FNWI) 'Efficient optical-control of ultrafast magnetization dynamics in metallic alloys'.

18 FEBRUARI, 14.30 uur: Promotie dhr. H. Bergmann (FSW) 'Two is not always better than one: On the functional and neural (in)dependence of working memory and long-term memory'.

18 FEBRUARI, 16.30 uur: Promotie mw. drs. I.D.A. Sportel (FdR) "'Maybe I'm still his wife" Transnational divorce in Dutch-Moroccan and Dutch-Egyptian families'.

19 FEBRUARI, 12.30 uur: Promotie mw. drs. L.M. Martijn (UMC) "'Patient safety in primary midwifery care'.

20 FEBRUARI, 12.30 uur: Promotie mw. drs. S.H.W. Mares (FSW) 'A sip off the old block: Empirical and prevention insights into the role of parents in the development of alcohol use in children'.

21 FEBRUARI, 12.30 uur: Promotie dhr. ir. R.J.J. Hendriks (FNWI) 'Plants, Invertebrate herbivores and Nitrogen. Ecological impacts of resource

availability on trophic interactions'.

24 FEBRUARI, 12.30 uur: Promotie mw. M. Malmberg (FSW) 'Take it or leave it! Prevention and personality in early adolescent substance use'.

24 FEBRUARI, 14.30 uur: Promotie mw. S. Radke (FSW) 'Acting social. Neuroendocrine and clinical modulations of approach and decision behavior'.

25 FEBRUARI, 14.30 uur: Promotie mw. drs. K.W.M. van Delft (UMC) 'Levator ani muscle avulsion following childbirth'.

26 FEBRUARI, 15.00 uur: Afscheidscollege mw. prof. dr. J.M.A. Riksen-Walraven (FSW) 'Waar blijft de tijd? Over ontwikkeling, "slow science" en snel studeren'.

28 FEBRUARI, 10.30 uur: Promotie dhr. H.C. Arentsen (UMC) 'New intravesical treatment modalities for non-muscle invasive bladder cancer'.

28 FEBRUARI, 12.30 uur: Promotie dhr. drs. M.H. Pouw (UMC) 'Spinal cord injury: Determination of severity and spinal cord syndromes'.

28 FEBRUARI, 15.45 uur: Oratie mw. prof. dr. H.H.J. Das (FdL) 'Communicatie en gezondheid: De kwetsbare mens'.

FALCO

NIEK

SIMON

DENNIS

ROEL

huiselijke kringen

Een bowlingcentrum: de aandoenlijke schoenen, de geur van steengrillen. Knussere locaties vind je niet snel. Vox krijgt een sneak peek bij de training van Team Gutter, titelverdediger van de Studenten Bowling Competitie van Ol' Round.

"Of we weer kampioen worden dit jaar?" Gutter-kampioen Simon kijkt bedenkelijk. "Moeilijk te zeggen. We staan nu zes punten verderd van de nummers één en twee en die zijn heel goed. We moeten winnen van BC Voetfout, anders kunnen we het schudden." "Vorig jaar, toen was alles anders. We traiden meer en we waren gedreven: we stonden hier twee keer per week. En dan tel ik de wedstrijden niet eens mee. Eén

keer hebben we tien vrouwen meegenomen om ons aan te moedigen. Weddenschap." "Onze bowlingcarrière begon als een grap. We deden mee aan de competitie voor het bier en het feest, maar het bleek dat we best aardig konden bowlen. We wonnen steeds vaker en stegen telkens een plekje op de ranglijst. We raakten bevriend met de dj en kregen een workshop van de manager hier. En uiteindelijk dus de eerste plaats.

Ja, dat was mooi. De beste van Nijmegen." Even is Simon in gedachten verzonken. Dan: "Ik wilde eigenlijk de cup meenemen. Die is zó groot, die komt van de grond tot mijn middel. Bijna niet te tillen. Maar om nou met de cup op de foto te gaan... Een beetje opschepperig, vind je niet?"

Tekst: Joep Sistermanns
Foto: Bert Beelen

In 'huiselijke kringen' stappen een verslaggever en een fotograaf een studentenhuus (of bowlingcentrum) binnen om vast te leggen wat de huisgenoten zoal samen doen.